

EUROOPAN KOMISSIO

ILMASTOTOIMIEN

PÄÄOSASTO

Osasto B – Eurooppalaiset ja kansainväliset hiilimarkkinat

Ohjeasiakirja nro 1

maksutta jaettavien päästöoikeuksien yhdenmukaistetusta jakomenetelmästä EU:n päästökauppajärjestelmässä vuoden 2020 jälkeen

Jakomenetelmää koskevat yleisohjeet

31. tammikuuta 2019 päivätty lopullinen versio

Nämä ohjeet eivät edusta komission virallista kantaa, eivätkä ne ole oikeudellisesti sitovia. Ohjeiden tarkoituksena on kuitenkin selkeyttää EU:n päästökauppadirektiivissä ja päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksessa vahvistettuja vaatimuksia, ja ne ovat olennaisen tärkeä kyseisten oikeudellisesti sitovien sääntöjen ymmärtämiseksi.

Huom. Tämä käännös ei ole virallinen käännös komission ohjeistuksesta.

SISÄLLYS

1	Johdanto.....	3
1.1	Ohjeasiakirjojen tarkoitus.....	3
1.2	Päästöoikeuksien ilmaisjakoasetukseen liittyvien ohjeasiakirjojen tausta.....	3
1.3	Ohjeasiakirjojen käyttö.....	7
1.4	Lisäohjeet	7
1.5	Tämän ohjeasiakirjan tarkoitus	7
2	Uudet asiat neljännen kauden jakomenetelmässä.....	8
3	Jakoprosessin kuvaus	10
4	Kelpoisuuskriteerit täyttävät laitokset.....	14
4.1	Mitkä laitokset lisätään kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden luetteloon (NIMs-luetteloon)?.....	14
4.2	Mitkä laitokset saavat maksuttomia päästöoikeuksia?.....	16
5	Jakomenetelmä	17
5.1	Yhteenvedo laitoksen osia koskevista jakomenetelmistä	17
5.2	Laitoksen jakaminen osiin.....	21
5.3	Korjauskertoimet.....	23
5.3.1	Hiilivuotokerroin (CLEF)	24
5.3.2	Monialainen korjauskerroin (CSCF)	25
5.3.3	Lineaarinen vähennyskerroin (LRF)	25
Liite A	Aikataulu – tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin keskeiset päivämäärät 27	
Liite B	Määritelmäluettelo	28
Liite C	Lyhenneluettelo	33
Liite D	Vertailu vuoden 2011 ohjeasiakirjaan 1.....	35

1 Johdanto

1.1 Ohjeasiakirjojen tarkoitus

Tämä ohje kuuluu jäsenvaltioita ja niiden toimivaltaisia viranomaisia varten laadittuihin asiakirjoihin, joiden avulla toimeenpannaan yhdenmukaisesti EU:n päästökaupan neljännen kauden (vuoden 2020 jälkeen) maksutta myönnettävien päästöoikeuksien jakomenetelmä joka otettiin käyttöön päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti annetulla komission delegoidulla asetuksella (EU) 2019/331 (päästöoikeuksien ilmaisjakoasetus, FAR).

Nämä ohjeet eivät edusta komission virallista kantaa, eivätkä ne ole oikeudellisesti sitovia. Ohjeiden tarkoituksena on kuitenkin selkeyttää EU:n päästökauppadirektiivissä ja päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksessa vahvistettuja vaatimuksia, ja ovat tärkeitä kyseisten oikeudellisesti sitovien sääntöjen ymmärtämiseksi.

Tämä ohjeasiakirja perustuu konsulttien (SQ Consult, Umweltbundeamt) laatimaan luonnokseen, ja se on laadittu EU:n päästökaupan kolmannelle kaudelle (2013-2020) laadittujen ohjeasiakirjojen¹ perusteella. Ohjeessa on otettu huomioon ilmastopolitiikkaa käsittelevän asiantuntijaryhmän useissa kokouksissa käymät keskustelut sekä sidosryhmiltä ja asiantuntijoilta jäsenvaltioissa saadut kirjalliset kannanotot.

Ohjeasiakirjoissa *ei* käsitellä yksityiskohtaisesti jäsenvaltioiden menettelyjä, joiden mukaisesti ne myöntävät kasvihuonekaasujen päästölupia. Tämä johtuu muun muassa siitä, että jäsenvaltiot määrittävät eri tavalla kasvihuonekaasujen päästöluvuissa vahvistetut laitosten rajat.

1.2 Päästöoikeuksien ilmaisjakoasetukseen liittyvien ohjeasiakirjojen tausta

Päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksessa on määritelty aiheita, joita on selvennettävä ohjeiden avulla. Ohjeasiakirjojen tarkoituksena on tarkastella näitä aiheita mahdollisimman selkeästi. Komissio pitää tärkeänä, että neljännen päästökauppakauden päästöoikeuksien ilmaisjakomenetelmän soveltamista yhdenmukaistetaan mahdollisimman pitkälle.

Ohjeasiakirjojen tarkoituksena on yhtenäistää ilmaisjakoasetuksen tulkintaa, edistää yhteisön laajuista yhdenmukaistamista sekä estää mahdolliset väärinkäytökset ja kilpailun vääristyminen yhteisössä. Seuraavassa on luettelo ohjeasiakirjoista.

Ohjeasiakirja nro 1 – yleiset ohjeet:

Ohjeessa luodaan yleiskatsaus päästöoikeuksien ilmaisjakoprosessiin ja selitetään jakomenetelmän perusteet. Siinä myös selitetään, miten eri ohjeasiakirjat liittyvät toisiinsa.

- Ohjeasiakirja nro 2 – päästöoikeuksien ilmaisjakomenetelmiä laitoksen tasolla koskevat ohjeet:

¹ laatinut konsulttiryhmä (Ecofys NL, Fraunhofer ISI, Entec).

Ohjeessa selitetään, miten jakomenetelmä toimii laitoksen tasolla ja miten toimialan hiilivuodon riski vaikuttaa laitokselle maksutta myönnettävien päästöoikeuksiin.

• Ohjeasiakirja nro 3 – tiedonkeruuohjeet:

Ohjeessa kerrotaan, mitä tietoja toiminnanharjoittajan on ilmoitettava toimivaltaiselle viranomaiselle ja kuinka ne kerätään. Kerättävät tiedot kattavat sekä tiedot, joilla määritetään laitoksen alustava päästöoikeusmäärä sekä tiedot, joita käytetään vertailuarvojen päivittämiseen. Asiakirjassa noudatetaan komission toimittaman sähköisen perustietoselvityksen rakennetta.

Ohjeasiakirja nro 4 – ohje perustietoselvityksen ja MMP:n tietojen todentamisesta:

Ohje on tarkoitettu EU:n päästökaupan todentajille ja akkreditointielimille. Siinä selitetään NIMs-luetteloon² liittyvän tiedonkeruun todentamisprosessi, ja päästökaupan uusien osallistujien tietojen toimittaminen.

• Ohjeasiakirja nro 5 – ohje ilmaisjakoasetuksen mukaisesta tarkkailusta ja raportoinnista:

Tällä asiakirjalla on kolme tarkoitusta:

- a) se on pikaopas lukijoille, joille päästöoikeuksien ilmaisjako on uusi asia,
- b) siinä luodaan yleiskatsaus ilmaisjakoasetuksen mukaisiin tarkkailu- ja raportointivaatimuksiin,
- c) siinä ohjeistetaan tarkkailumenetelmäsuunnitelmaa koskevista vaatimuksista. Ohje kattaa myös muut uudet ilmaisjakoasetuksen mukaiset osat, joita ei käsitellä muissa ohjeasiakirjoissa.

• Ohjeasiakirja 6 – ohje rajat ylittävistä lämpövirroista:

Ohjeessa selvennetään päästöoikeuksien ilmaisjakoa tapauksissa, joissa lämpöä siirretään laitoksen rajojen yli.

• Ohjeasiakirja nro 7 – ohjeet uusista osallistujista ja laitosten sulkemisista

Ohjeen tarkoituksena on selittää uusiin osallistujiin, laitosten sulkemisiin ja tuotantotason muutoksiin liittyvät jakosäännöt.

• Ohjeasiakirja nro 8 – ohjeet jätekaasuista ja prosessipäästöjen piiriin kuuluvista laitoksen osista:

Ohjeessa kerrotaan prosessipäästöjen piiriin kuuluvaan laitoksen osaan sovellettavasta jakomenetelmästä erityisesti jätekaasujen käsittelyn osalta.

• Ohjeasiakirja nro 9 – toimialakohtaiset ohjeet:

Ohjeessa kuvataan yksityiskohtaisesti tuotteiden vertailuarvot ja kunkin ilmaisjakoasetuksessa luetellun tuotteen vertailuarvon rajat. Tarvittaessa kuvataan lisäksi erityismenetelmiä tuotantotasojen ja ilmaisjaon määrän laskentaan.

• Ohjeasiakirja nro 10 – yhdistymiset ja jakaantumiset:

Tässä asiakirjassa selitetään, miten laitosten yhdistämiset ja jakautumiset voivat vaikuttaa päästöoikeuksien ilmaisjakoon.

Tätä asiakirjojen luetteloa on tarkoitus täydentää muilla ohjeasiakirjoilla, joita Euroopan komissio antaa EU:n päästökauppajärjestelmän neljännestä kaudesta ja – tarvittaessa – päivittää neljättä kautta varten, erityisesti seuraavilla:

- EU:n päästökauppadirektiivin liitteen I tulkintaohjeet³ (lentoliikenteen päästökauppaa lukuun ottamatta); tässä asiakirjassa annetaan ohjeita siitä, miten tulkitaan direktiivin liitettä I, missä määritellään EU:n päästökaupan soveltamisala vuodesta 2013 lähtien,

² Direktiivin 2003/87/EY 11 artikla.

- Ohjeet sähköntuottajien määrittämiseksi⁴.

Komissio on lisäksi laatinut kattavan ohjeistuksen EU:n päästökaupan tarkkailusta, raportoinnista, todentamisesta ja akkreditoinnista⁵. Tämän asiakirjan käyttäjän odotetaan tuntevan ainakin peruseriaatteet tarkkailusta, raportoinnista, todentamisesta ja akkreditoinnista.

Seuraavassa kuvassa esitetään eri ohjeasiakirjojen välinen suhde ja niiden sisältämät tiedot. Kaikki ohjeasiakirjat ovat komission kotisivuilla⁶.

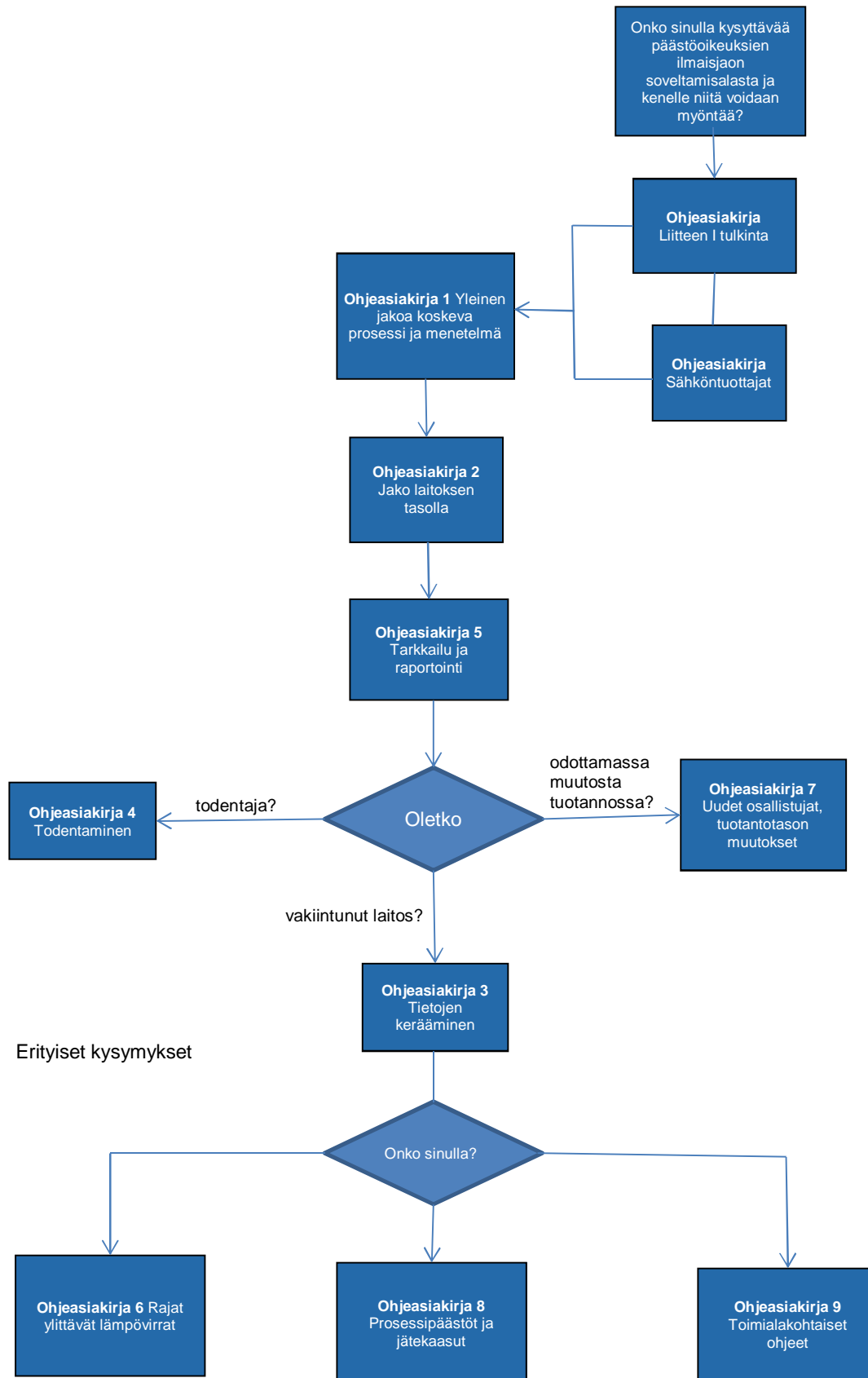
³ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_interpretation_en.pdf

⁴ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

⁵ https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/monitoring_en#tab-0-1 – katso erityisesti pikaoppaita koskeva osa "Quick guides".

⁶ **Katso: Lisätään URL-osoite**

Yleiset kysymykset

Kuva 1 Ohjeasiakirjojen kokonaisuus: yksittäisten ohjeasiakirjojen välinen suhde ja niiden tietosisältö. Huom. Kuva ei ole aikajana, vaan sillä kuvastetaan, onko ohjeasiakirjan aihe yleinen (koskee kaikkia lukijoita) vai onko se tarkoitettu tietyille kohdeyleisölle (tietyissä tehtävissä, tilanteissa tai erityisten kysymysten osalta).

1.3 Ohjeasiakirjojen käyttö

Ohjeasiakirjoissa annetaan ohjeita uuden jakomenetelmän toimeenpanosta EU:n päästökaupan neljännellä kaudella vuodesta 2021 alkaen. Jäsenvaltiot voivat hyödyntää ohjeita päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksen 14 artiklan mukaisessa tiedonkeruussa laatiessaan täydellistä luetteloa laitoksista sekä laskiessaan direktiivin 2003/87/EY 11 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä varten määriteltäviä maksuttomia päästöoikeuksia.

Tämä asiakirja koskee vain EU:n päästökauppadirektiivin 10 a artiklassa tarkoitettua siirtymävaiheen yhdenmukaista maksutta tapahtuvaa jakoa. Direktiivin 10 c artiklassa (Mahdollisuus saada siirtymäajan maksutta jaettavia päästöoikeuksia energiantuotantoalan nykyaikaistamiseksi) tarkoitettu jako ei kuulu tämän asiakirjan soveltamisalaan.

Tässä asiakirjassa esitetyt viittaukset artikloihin ovat tavallisesti viittauksia tarkistettuun EU:n päästökauppadirektiiviin ja ilmaisjakoasetukseen.

Liitteessä D verrataan ohjeasiakirjan tämän version sisältöä vuoden 2011 version sisältöön.

Huomautus ohjeasiakirjan tästä versiosta puuttuvista kysymyksistä

Koska neljännen päästökauppakauden ilmaisjakoa koskevien sääntöjen valmistelu ei ole vielä saatettu loppuun, tiettyjä tämän ohjeasiakirjan osia ei ole vielä määritetty. Tämä koskee erityisesti kysymyksiä, jotka liittyvät ilmaisjakopäätöksen muuttamiseen, vertailuarvojen päivitykseen ja hiilivuotoluetteloon. Se voi koskea myös viittauksia itse keskeneräiseen lainsäädäntöön tai lisäohjeasiakirjoihin, jotka ovat edelleen laadittavina tai viimeisteltävinä.

1.4 Lisäohjeet

Tämän ohjeasiakirjan lisäksi tietoa ja ohjeita löytyy Euroopan komission internetsivustolta, jossa on luettelo ohjeasiakirjoista, usein kysytyjä kysymyksiä ja hyödyllisiä linkkejä: https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-0.

1.5 Tämän ohjeasiakirjan tarkoitus

Tässä ohjeasiakirjassa selitetään päästöoikeuksien ilmaisjakomenetelmän pääperiaatteet ja prosessit neljännellä kaudella, kuitenkin puuttumatta ilmaisjakoa koskeviin erityiskysymyksiin. Siinä tehdään lyhyt katsaus kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden kehittämisprosessiin ja kuvataan ilmaisjakomenetelmän pääpiirteitä.

2 Uudet asiat neljännen kauden jakomenetelmässä

Ennen uuden jakomenetelmän yksityiskohtaista käsittelyä annetaan hieman taustatietoa, joka auttaa ymmärtämään, miten neljännen kauden uusi jakomenetelmä eroaa kolmannen kauden aikana käytetystä jakomenetelmästä.

Uusimmat muutokset EU:n päästökauppadirektiiviin julkaistiin 19. maaliskuuta 2018⁷. EU:n päästökaupparjestelmä on perustunut kolmannelta kaudelta alkaen unionin laajuiseen yhdenmukaistettuun jakomenetelmään, jossa ”päästöoikeuksia lasketaan liikkeelle pääasiassa huutokaupalla, koska se on yksinkertaisin tapa jakaa niitä ja sen katsotaan yleisesti olevan myös taloudellisesti tehokkain tapa”⁸. Vuoden 2018 muutoksessa toistetaan, että ”päästöoikeuksien huutokauppaaminen säilyy yleisenä jakomenetelmänä, myöntäminen maksutta on poikkeus” (johdanto-osan 8 kappale). Tarkistetun direktiivin mukaan päästöoikeuksia ei myönnetä maksutta sähköntuotannolle, poikkeuksena jätteenkäsittelytuotetu sähkö⁹. Myöskään hiilidioksidin talteenotolle, siirrolle tai varastoinnille ei myönnetä päästöoikeuksien ilmaisjakoa.

Muiden päästöjen tapauksessa päästöoikeuksia jaetaan siirtymäkaudella ja edelleen neljännellä kaudella maksutta yhteisön laajuisten ennakolta asetettujen vertailuarvojen perusteella. Tämä tarkoittaa seuraavaa:

- Tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluville tuotteille jaetaan maksutta päästöoikeuksia *tuotekohtaisen* vertailuarvon perusteella, kun taas tuotteille, joilla ei ole tuotteen vertailuarvoa, käytetään niin sanottua fall back -menetelmää määrittämään maksutta myönnettävä päästöoikeusmäärä (lisätietoa on osassa 5).
- Siirtymäjärjestely tarkoittaa, että maksutta myönnettävä päästöoikeusmäärä on aluksi 30 prosenttia määrästä, joka määritetään unionin laajuisten yhdenmukaistettujen maksutonta jakoa koskevien sääntöjen perusteella. Määrä vähenee vuodesta 2026 alkaen 0 prosenttiin (eli päästöoikeuksia ei enää jaeta maksutta)¹⁰.
- Poikkeuksena ovat laitokset toimialoilla, jotka ovat alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille eli joilla ”kasvihuonekaasupäästöt saattaisivat lisääntyä kolmansissa maissa, joissa teollisuudella ei ole samanlaisia hiilidioksidipäästöjen rajoituksia”¹¹. Näille laitoksille myönnetään maksutta 100 prosenttia päästöoikeuksien vertailuarvoista.

Neljännellä päästökauppauskaudella otetaan käyttöön useita muutoksia, joiden tarkoituksena on vahvistaa entisestään EU:n päästökaupparjestelmää. Niitä ovat muun muassa muutos lähestymistavassa, joka koskee alkuperäisen päästöoikeuksien ilmaisjaon määrittämisen jälkeen merkittäviä muutoksia läpikäyvissä laitoksissa. Niissä siirrytään laitoksen kapasiteettimuutoksiin perustuvasta lähestymistavasta (jota käytettiin kolmannella kaudella) laitoksen tuotantotason muutoksiin perustuvaan lähestymistapaan. Lähestymistapojen suurimmista eroista esitetään tiivistelmä jäljempänä olevassa taulukossa.

Vuodesta 2021 alkaen liikkeelle laskettavien päästöoikeuksien kokonaismäärää lasketaan vuodessa 2,2 prosenttia lineaarisen vähennyskertoimen mukaisesti. Näin vuonna 2030 päästöjä on vähennetty 43 prosenttia vuoteen 2005 verrattuna (katso tarkistetun direktiivin 9 artikla). Päästöoikeuksia jaetaan maksutta vähemmän kuin kolmannella kaudella, koska vuotuinen vähennyskerroin on suurempi ja koska kokonaisuudesta huutokaupataan kiinteä osuus (57 prosenttia kaikista). Käytävissä olevien maksuttomien päästöoikeuksien pienempää määrää käytetään keskitetympin hiilivuodon välttämiseksi, muun muassa laskemalla toimialoille, joiden hiilivuodon riski ei ole niin suuri¹² päästöoikeuksien ilmaisjakoa asteittain vuoden 2026 jälkeen 30 prosentista 0 prosenttiin neljännen päästökauppauskauden loppuun mennessä (2030). Jotta minimoidaan riski direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdassa vahvistetun kertoimen (kolmannella kaudella kerrointa kutsuttiin monialaiseksi korjauskertoimeksi, ja nimi voitaisiin säilyttää) käyttönotosta, on muodostettu puskuri, jonka perusteella enintään kolme prosenttia huutokaupattavaksi jaetuista päästöoikeuksista

⁷ <https://eur-lex.europa.eu/eli/dir/2003/87/2018-04-08>

⁸ Direktiivi 2009/29/EY, johdanto-osan 15 kappale.

¹⁰ Poikkeuksena on kaukolämmön vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa, lisätietoa on osassa 5.

¹¹ Direktiivin 2009/29/EY johdanto-osan 24 kappale.

¹² Paitsi kaukolämmön vertailuarvon piiriin kuuluvat laitoksen osat, jotka on otettu uutena käyttöön neljännellä kaudella. Näiden laitoksen osien osalta maksutta jaettavat oikeudet pysyvät 30 prosentissa myös vuoden 2026 jälkeen.

käytetään lisäämään käytettävissä olevaa ilmaisjaon enimmäismäärää ennen monialaisen korjauskertoimen soveltamista. Ilmaisun ”monialaista korjauskerronta sovelletaan” käyttäminen tarkoittaa, että monialainen korjauskerronin on alle 1 (tai sata prosenttia).

Päästöoikeuksien jakaminen maksutta tehdään kahdella kierroksella, ensin kaudelle 2021–2025 ja sitten kaudelle 2016–2030.

Taulukko 1: Suurimmat erot EU:n päästökauppajärjestelmän kolmannen ja neljännen kauden välillä

Kolmas kausi	Neljäs kausi
8 vuoden päästökauppakausi	10 vuoden päästökauppakausi ja kaksi 5 vuoden jakokautta
Päästökatto laskee 1,74 prosenttia vuodessa	Päästökatto laskee 2,2 prosenttia vuodessa
Päästöoikeuksien ilmaisjako määritetään päästökauppakauden alussa	Päästöoikeuksien ilmaisjako määritetään kahdella kierroksella kullekin 5-vuotiselle kaudelle kerrallaan
Siirtymävaiheen maksutta tapahtuva jakaminen vähenee aloitusvuoden laskettujen päästöoikeuksien 80 prosentista 30 prosenttiin vuonna 2020. ¹³	Siirtymävaiheen maksutta tapahtuva jakaminen vähenee laskettujen päästöoikeuksien 30 prosentista vuoden 2026 jälkeen 0 prosenttiin vuonna 2030 ^{12,13}
Muutokset päästöoikeuksien ilmaisjassa arvioidaan merkittävistä kapasiteetin muutoksista	Muutokset päästöoikeuksien ilmaisjassa arvioidaan merkittävistä tuotantotason muutoksista
Uusia osallistujia ovat täysin uudet laitokset ¹⁴ ja merkittävät kapasiteetin laajennukset	Uusia osallistujia ovat vain täysin uudet laitokset ¹⁴
Huutokaupattavien päästöoikeuksien määrä riippuu siitä, miten paljon päästöoikeuksia jaetaan maksutta, sekä rajoista, jotka perustuvat teollisuuden osuuteen päästöistä	Huutokaupattavien päästöoikeuksien määräksi vahvistetaan 57 prosenttia päästöoikeuksien kokonaismäärästä, mutta kolme prosenttia voidaan siirtää maksutta tapahtuvaan jakamiseen, jotta voidaan välttää monialaisen korjauskertoimen käyttö.
Hiilivuotoriski määritetään päästökustannuksia ja/tai kaupankäynnin intensiteettiä koskevilla kriteereillä	Hiilivuotoriski määritetään kaupankäynnin intensiteetillä, joka kerrotaan päästöintensiteetillä ja jaetaan bruttolisäarvolla
Oikeusperusta:	Oikeusperusta:
<ul style="list-style-type: none"> • vuoden 2009 päästökauppadirektiivi • komission täytäntöönpanotoimenpiteitä koskeva päätös • NIMs-luettelo/taulukko 	<ul style="list-style-type: none"> • vuoden 2018 päästökauppadirektiivi • päästöoikeuksien ilmaisjakoasetus • jakomuutoksia koskeva täytäntöönpanosäädös • hiilivuotoa koskeva delegoitu säädös • vertailuarvon päivitystä koskeva täytäntöönpanosäädös • NIMs-luettelo

¹³ Toimialoilla, joiden ei katsota olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille.

¹⁴ Määräytyy sen päivämäärän mukaan, jona lupa on saatu

3 Jakoprosessin kuvaus

Tässä kohdassa kuvataan prosessi, jossa määritetään laitokselle maksutta jaettavien päästöoikeuksien lopullinen vuotuinen kokonaismäärä ja kyseistä prosessia ohjaavat päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksen säännöt.

Jakoprosessin lähtökohtana ovat unionin laajuiset ja täysin yhdenmukaistetut ilmaisjakosäännöt¹⁵ (päästöoikeuksien ilmaisjakoasetus) eli komission jakomenetelmästä antama asetus, jossa säädetään neljännen kauden maksutta tapahtuvaa jakoa koskevan yhdenmukaistetun menetelmän peruseriaatteista.

Päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksessa on annettu säännökset

- kelpoisuuskriteerit maksuttomien päästöoikeuksien saamiseksi
- laitoksen osien määrittämiseksi (joiden perusteella laitos jaetaan tarvittaessa eri osiin)
- historiallisen tuotantotason määrittämiseksi kullekin laitoksen osalle
- laitoksen osien rajoja (tuotteen vertailuarvoja) varten¹⁶
- säännöt, joiden nojalla määritetään kutakin laitoksen osaa koskevat päästöt vertailuarvojen päivittämistä varten
- sovellettavasta hiilivuotokertoimesta
- rajat ylittäviä lämpövirtoja koskevista säännöistä
- tietojen keräämistä, tarkkailua ja raportointia koskevista säännöistä.

Myöhemmin annettavissa säädöksissä käsitellään tarkemmin useita jakomenetelmän osia:

- vertailuarvojen päivittämistä koskevassa täytäntöönpanosäädöksessä säädetään päivitetystä vertailuarvoista, joita sovelletaan laitoksen osien päästöoikeuksien laskennassa
- päivitetystä hiilivuotoluettelossa määritetään toimialat ja toiminnot, joille voidaan jakaa 100-prosenttisesti maksuttomia päästöoikeuksia neljännellä kaudella¹⁷
- tuotantotason muutoksia koskevassa täytäntöönpanosäädöksessä vahvistetaan säännöt, kuinka laitoksen (tai sen osan) tuotantotason muutokset vaikuttavat sille jaettaviin päästöoikeuksiin.

Päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksen perusteella jäsenvaltioiden tehtävänä on laskea alustavat vuotuiset päästöoikeudet kullekin laitoksen osalle. Komissio tarjoaa sähköisen lomakkeen tiedonkeruun helpottamiseksi. Kukin jäsenvaltio toimittaa kerättyjen tietojen perusteella komissiolle luettelon kaikista alueellaan olevista unionin päästökauppadirektiivin soveltamisalaan kuuluvista vakiintuneista laitoksista 30. syyskuuta 2019 mennessä kaudelta 2021–2025 ja 30. syyskuuta 2024 mennessä kaudelta 2026–2030. Tästä luettelosta käytetään jäljempänä nimitystä kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden luettelo (NIMs-luettelo). NIMs-luettelo sisältää myös laitokset, jotka on luokiteltu sähköntuottajiksi¹⁸, sekä direktiivin 2003/87/EY 27 ja 27 a artiklassa tarkoitetut niin sanotut vähäisten päästöjen aiheuttajat.

Komissio kerää kaikkien jäsenvaltioiden NIMs- luettelon ja arvioi kunkin laitoksen sisällyttämistä luetteloon ja kustakin laitoksesta toimitettuja tietoja. Näiden tietojen perusteella komissio laskee päivitetty vertailuarvot, joita jäsenvaltiot käyttävät määrittämään alustavat vuotuiset laitoskohtaiset päästöoikeusmäärät. Siinä otetaan huomioon kunkin laitoksen osan

¹⁵ Komission delegoitu asetus **XX/XX** päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisen siirtymäsäännösten vahvistamisesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti

¹⁶ Päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksen liite 1

¹⁷ Delegoitu säädös XX

¹⁸ Sähköntuottajien luokituksesta on tietoa Euroopan komission ja jäsenvaltioiden 18. maaliskuuta 2010 ohjeeksi laatimassa asiakirjassa ”Guidance paper to identify electricity generators”, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

vertailuarvot ja hiilivuotoriski. Seuraavaksi komissio määrittää monialaisen korjauskertoimen¹⁹, jota sovelletaan samalla tavoin kaikkiin laitoksiin. Sellaisten sähköntuottajien osalta, joille voidaan myöntää päästöoikeuksia, ei sovelleta lineaarista vähennyskerrointa vuosilta, joina sovelletaan monialaista korjauskerrointa. Monialaisen korjauskertoimen tarve ja sen arvo voivat vaihdella vuosittain neljännellä päästökaupunkaudella ja jokaisella jakokaudella.

Jäsenvaltiot laskevat lopulliset vuotuiset päästöoikeudet ja ilmoittavat ne komissiolle.

Samaa menettelyä noudatetaan kunkin jakokauden alustavien päästöoikeuksien laatimisessa.

Kolmanteen kauteen verrattuna neljännen kauden prosessissa on yksi lisätoimenpide. Siinä päivitetään vertailuarvot, joita käytetään alustavien päästöoikeustasojen laskemisessa laitoksen osille kansallisia täytäntöönpanotoimenpiteitä varten kerättyjen tietojen perusteella.

Siksi NIMs-tietoja toimitetaan toistuvasti, kuten **kuvasa 2** esitetään. Toimivaltaiset viranomaiset toimittavat komissiolle tietoja useita kertoja ja toteuttavat erilaisia laskentavaiheita, jotta kaikkia luetteloon kuuluvia laitoksia varten voidaan jakaa lopulliset päästöoikeudet. Nämä luetellaan seuraavaksi ja ilmoitetaan myös eri toimitusten muoto (käytettävästä terminologiasta on tietoa myös taulukossa 2):

- Toimivaltaiset viranomaiset toimittavat NIMs-luettelon (ilman päästöoikeusmäärää) 30. syyskuuta 2019 mennessä ensimmäiseltä jakokaudelta ja antavat perustiedot, joita tarvitaan sekä vertailuarvon päivytystä että jakolaskelmia varten ja jotka toiminnanharjoittajat ovat toimittaneet perustietoselvityksissä.
- Komissio laskee päivitettyt vertailuarvot NIMs-luetteloon sisältyvien tietojen perusteella.
- Jäsenvaltiot laskevat alustavat päästöoikeudet päivitettyjen vertailuarvojen perusteella.
- Jäsenvaltiot toimittavat NIMs-luettelon ja alustavat päästöoikeudet.
- Komissio laskee (tarvittaessa) monialaisen korjauskertoimen.
- Jäsenvaltiot laskevat lopulliset päästöoikeudet ottaen tarvittaessa huomioon monialaisen korjauskertoimen ja lineaarisen vähennyskerroimen.
- Jäsenvaltiot toimittavat NIMs-luettelon ja lopullinen päästöoikeuksien ilmaisjako.

Lopullinen päästöoikeuksien ilmaisjako komission päätöksissä. **Kuvasa 2** esitetään pääprosessi, jonka mukaisesti saadaan laitoksille maksutta jaettujen päästöoikeuksien lopullinen vuotuinen kokonaismäärä.

¹⁹ Virallisesti kaikki direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan 5 kohdan mukaisesti vahvistetut kertoimet.

Taulukko 2 Eri tietojen toimittamisessa käytettävä terminologia ja jakoprosessissa käytettävät mallit

Seuraavien toimitus	Käytettävä lomake	Käytössä olevan prosessin vaihe
Perustietoselvitys	Perustietoselvityslomake	Tietojen kerääminen vakiintuneiden laitosten vertailuarvojen päivittämistä ja jakolaskelmaa varten (ensimmäisten) kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden laatimisessa
NIMs-luettelo (ei päästöoikeusmääriä)	NIMs -luettelon lomake	Vertailuarvojen päivittäminen alustavan jakolaskelman laatimisessa
NIMs-luettelo ja alustavat päästöoikeudet	(laajennetun) kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden luettelon lomake	Vakiintuneiden laitosten alustavien päästöoikeuksien laskeminen
NIMs-luettelo ja lopulliset päästöoikeudet	(laajennetun) kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden luettelon lomake	Vakiintuneiden laitosten lopullisten päästöoikeuksien laskeminen monialaisen korjauskertoimen vahvistamisen jälkeen
Uusien osallistujien tietoraportti	Uusien osallistujien tietolomake	Uusien osallistujien maksuttomien päästöoikeuksien soveltaminen (kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden jälkeen)
Vuotuinen tuotantotasoa koskeva raportti	Tuotantotasoa koskevan raportin lomake	Tuotantotason muuttumisesta (kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden jälkeen) johtuvien vakiintuneiden laitosten maksuttomia päästöoikeuksia koskevien muutostarpeiden tarkkailu

Ensimmäisessä NIMs-luettelossa (ilman päästöoikeusmäärää) on laitoksen osaa koskevaa tietoa luettelon toimittamista edeltävältä viideltä kalenterivuodelta päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksen 14 artiklan mukaisesti:

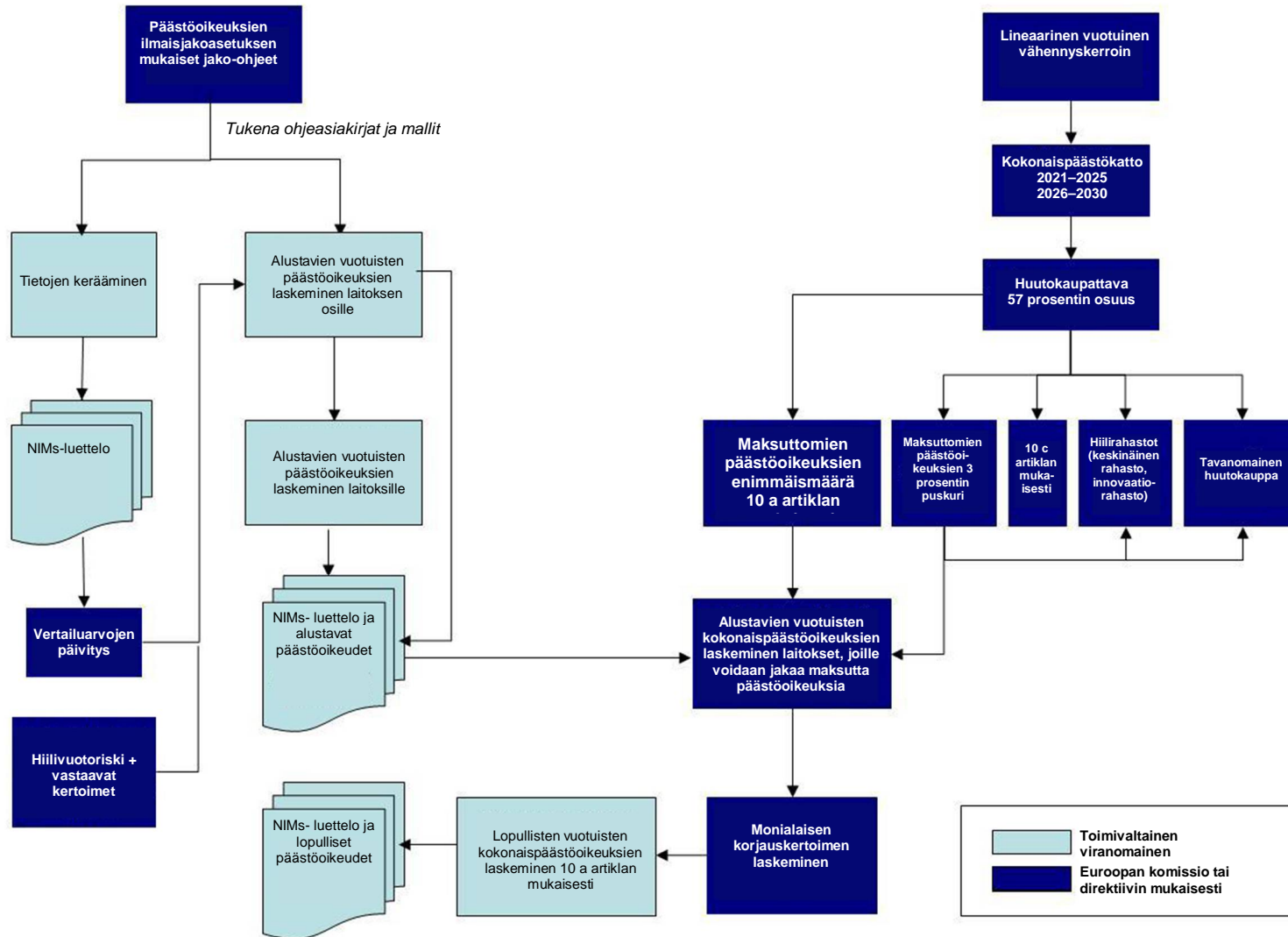
- tuotantotasot
- lämmön ja kaasujen siirrot
- sähköntuotanto
- päästöt.

Toisella kerralla jäsenvaltioiden toimittamissa tiedoissa (NIMs-luettelo ja alustavat päästöoikeudet) on

- aikaisemmin toimitetut tiedot (myös kaikki mahdolliset komission vaatimat korjaukset)
- **laitoksen osalle** maksutta myönnettävien päästöoikeuksien alustava vuotuinen määrä
- **laitokselle** maksutta myönnettävien päästöoikeuksien alustava vuotuinen kokonaismäärä (eli laitoksen osille jaettavien päästöoikeuksien vuotuisten kokonaismäärien summa).

Jäsenvaltioiden lopullisesti toimittamissa tiedoissa (NIM-luettelo ja lopullisen päästöoikeusmäärän) on aikaisemmin toimitetut tiedot sekä lopullisista maksutta jaettavista päästöoikeuksista monialaisen korjauskertoimen ja lineaarisen vähennyskertoimen soveltamisen jälkeen kustakin luetteloon kuuluvasta laitoksesta.

Tämän ohjeen osassa 5 ja ohjeessa 2, joka koskee päästöoikeuksien jakamista maksutta laitostasolla, on yksityiskohtaista tietoa maksutta jaettavien päästöoikeuksien laskemisesta.

Kuva 2: Prosessikaavio laitoksen lopullisten maksuttomien päästöoikeuksien määrittämisestä. Tiettyihin laitoksiin (esimerkiksi kaukolämpölaitoksiin) voidaan soveltaa lineaarista vähennyskerrointa. Tätä ei esitetä kuvassa luettavuuden parantamiseksi.

4 Kelpoisuuskriteerit täyttävät laitokset

Tässä luvussa luodaan katsaus laitoksiin, joille voidaan jakaa päästöoikeuksia EU:n päästökauppajärjestelmän neljännellä kaudella EU:n päästökauppadirektiivin 10 a artiklan mukaisesti.

4.1 Mitkä laitokset lisätään kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden luetteloon (NIMs-luetteloon)?

Kansallisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin kuuluvat kaikki EU:n päästökauppajärjestelmän ”vakiintuneet laitokset”²⁰ riippumatta siitä, voidaanko niille jakaa maksuttomia päästöoikeuksia direktiivin 10 a artiklan nojalla vai ei, eli laitokset, jotka

- toimivat EU:n päästökauppajärjestelmän neljännelle kaudelle kuuluvilla toimialoilla; laitoksen kuulumisen EU:n päästökauppajärjestelmään voi selvittää *ohjeasiakirjasta EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan direktiivin liitteen I tulkinnasta (lukuun ottamatta ilmailutoimintaa)*: myös direktiivin 24 artiklan nojalla valitut laitokset on otettava mukaan; JA
- ovat saaneet kasvihuonekaasujen päästöluvan viimeistään 30. kesäkuuta 2019 kaudelle 2021–2025 tai viimeistään 30. kesäkuuta 2024 kaudelle 2026–2030.

Mikäli on ehdottoman varmaa, että laitos suljetaan ennen neljännän kauden alkua, asiaankuuluvat toimivaltaiset viranomaiset eivät ehkä pyydä kyseisiä toiminnanharjoittajia täyttämään lomaketta. Uusia laitoksia, joilla ei ole vielä kasvihuonekaasujen päästölupaa ja jotka ovat rakenteilla ja aloittamassa toimintaansa viiteajanjakson jälkeen, mutta ennen neljännän kauden alkua, ei tarvitse ottaa mukaan NIMs-luetteloon. Ne katsotaan myöhemmin uusiksi osallistujiksi. *Lisätietoa on uusia osallistujia koskevassa ohjeessa 7.*

Vakiintuneet sähköntuottajat on otettava kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden luetteloon, mutta niiden ei tarvitse toimittaa päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksen 14 artiklan 2 kohdassa vaadittuja tietoja, elleivät ne halua saada direktiivin 10 a artiklassa tarkoitettuja maksuttomia päästöoikeuksia tuotetulle lämmölle, jota ei käytetä sähkön tuottamiseen. Samoin luetteloon kuuluvien muiden kuin sähköntuottajien on toimitettava vaaditut tiedot vain, jos ne hakevat maksuttomia päästöoikeuksia.

Luettelossa on mainittava myös vähäisiä päästöjä aiheuttavat laitokset, jotka jäsenvaltiot voivat jättää EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle päästökauppadirektiivin 27 ja 27 a artiklan nojalla. Komissio voi arvioida ja tarvittaessa hylätä päätöksen jättää laitos järjestelmän ulkopuolelle, joten näiden (erittäin) vähäisiä päästöjä aiheuttavien laitosten katsotaan tässä ensimmäisessä vaiheessa kuuluvan päästökauppajärjestelmään.

Laitosten (laitosten osien), joiden tavanomainen toiminta alkaa vuonna 2018 (tai vuonna 2023) tammikuun 1. päivän jälkeen, eivät ole toimineet koko kalenterivuotta viiteajanjaksolla, eikä niillä tarvitse siksi olla kaikkia tarvittavia tietoja saatavilla hakemuksen tekemistä varten. Tällaisissa tapauksissa laitokset (niiden osat) olisi otettava mukaan kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden luetteloon ilman päästöoikeuksia, ja oikeudet lasketaan myöhemmin. *Lisätietoa laitoksista (niiden osista), jotka eivät ole toiminnassa koko viiteajanjaksoa, on jakomenetelmiä koskevan ohjeasiakirjan 2 kohdassa 6.2.*

Laitokset, jotka liittyvät EU:n päästökauppajärjestelmään 30. kesäkuuta 2019 tai 30. kesäkuuta 2024 jälkeen (määritellään sen mukaisesti kuin laitokset ovat saaneet kasvihuonekaasujen päästöluvan), eli niin sanotut uudet osallistujat²¹, eivät kuulu kansallisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin vastaavilta jakokausilta. *Uusia osallistujia koskevassa ohjeessa 7 on lisätietoja.*

²⁰ Vakiintuneiden toimijoiden virallinen määritelmä on ilmaisjakosäädöksen (komission delegoitu asetus **XX/XX** päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien unionin laajuisten siirtymäsäännösten määrittämisestä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY 10 a artiklan mukaisesti) 2 artiklan 1 kohdassa

²¹ ”Uudet osallistujat” on määritelty direktiivin 2003/87/EY 3 artiklan h alakohdassa

Seuraavassa taulukossa 3 esitetään yhteenveto laitoksista (ja laitoksen osista), jotka on otettava mukaan kansallisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin ja joiden on toimitettava päästöoikeuksien ilmaisjakoasetuksen 14 artiklassa vaaditut tiedot.

Taulukko 3 Yhteenveto laitoksista (laitoksen osista), jotka on otettava mukaan kansallisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin ja joiden on toimitettava ilmaisjakosäädöksen 14 artiklassa vaaditut tiedot

Laitos	Otetaanko mukaan kansallisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin?	Toimittaako tiedot?
Vakiintunut laitos	Kyllä	Kyllä, jos hakee maksuttomia päästöoikeuksia
Vakiintunut laitos, joka ei hae maksuttomia päästöoikeuksia	Kyllä	Ei
Vakiintunut sähköntuottaja	Kyllä	Kyllä, jos hakee maksuttomia päästöoikeuksia päästökauppadiirektiivin 10 a artiklan nojalla
Päästökauppadiirektiivin 24 artiklan nojalla valittavat laitokset	Kyllä	Kyllä
Päästökauppadiirektiivin 27 (27 a) artiklan nojalla pois jätettävät laitokset	Kyllä	Kyllä, jos ne eivät halua, että ne voidaan ottaa päästökauppajärjestelmään takaisin samalle jakokaudelle ilman maksuttomia päästöoikeuksia Ei, jos ne hyväksyvät sen, että ne voidaan ottaa päästökauppajärjestelmään takaisin ilman maksuttomia päästöoikeuksia tai jos ne tietävät alittavansa rajan.
Vakiintunut laitos, jonka historiallinen tuotantotaso on 0	Kyllä	Kyllä, jos hakee maksuttomia päästöoikeuksia (kun historiallinen tuotantotaso = 0)
Laitos, jonka kasvihuonekaasujen päästölupa on saatu viimeistään 30. kesäkuuta 2019 (tai 2024)	Kyllä	Kyllä, jos hakee maksuttomia päästöoikeuksia
Laitos, jolla on kasvihuonekaasujen päästölupa ja joka ei ole vielä aloittanut toimintaa	Kyllä	Ei
Uusi laitoksen osa vakiintuneessa laitoksessa otettu käyttöön viimeistään 30. kesäkuuta 2019 (tai 2024), ja kyseiseen päivämäärään mennessä on saatavilla tuotantotiedot ensimmäiseltä kalenterivuodelta	Kyllä	Kyllä, jos hakee maksuttomia päästöoikeuksia
Uusi laitoksen osa vakiintuneessa laitoksessa ilman ensimmäisen vuoden tuotantotietoja 30. kesäkuuta 2019 (tai 2024) mennessä	Kyllä	Ei
Uusi laitoksen osa vakiintuneessa laitoksessa aloittaa 30. kesäkuuta 2019 (tai 2024) jälkeen	Ei, siihen sovelletaan tuotantotason muutosta koskevan täytäntöönpanosäädöksen sääntöjä	Ei
Rakenteilla oleva laitos, jolla ei ole kasvihuonekaasujen päästölupaa ja joka aloittaa viiteajanjakson jälkeen mutta ennen jakokauden alkua	Ei, se on uusi osallistuja	Ei
Rakenteilla oleva laitos, jolla ei ole kasvihuonekaasujen päästölupaa ja joka aloittaa jakokauden alun jälkeen	Ei, se on uusi osallistuja	Ei

Olemassa olevat laitokset, jotka liittyvät EU:n päästökauppajärjestelmään (saavat kasvihuonekaasujen päästöluvan kesäkuun 30. päivän jälkeen)	Ei, se on uusi osallistuja	Ei
Vakiintunut laitos, joka suljetaan jakokauden alkamisen jälkeen	Kyllä	Ei

4.2 Mitkä laitokset saavat maksuttomia päästöoikeuksia?

Maksuttomia päästöoikeuksia voidaan periaatteessa jakaa kaikille NIMs-luettelossa laitoksille, lukuun ottamatta sähköä tuottavia tai hiilidioksidia talteenottavia, siirtäviä tai varastoivia laitoksia. Laitosten, joille päästöoikeuksia voidaan jakaa maksutta ja jotka haluavat saada maksuttomia päästöoikeuksia, on toimitettava hakemus ilmaisjakosäädöksen 4 artiklan mukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle. On huomattava, että neljännessä kaudesta alkaen toimijat voivat luopua maksuttomista päästöoikeuksistaan (esim. jos ne katsovat, että asiaankuuluvien tietojen tarkkailua, raportointia ja todentamista koskevat ponnistukset ylittävät maksuttomista päästöoikeuksista saatavat hyödyt). Laitoksille, jotka eivät toimita direktiivin 11 artiklan 1 kohdassa pyydettyjä tietoja 30. toukokuuta 2019 tai jäsenvaltion asettamaan määräaikaan mennessä, ei voida myöntää maksuttomia päästöoikeuksia.

Jakomenetelmiä koskevassa ohjeessa 2 on lisätietoa tuotteen vertailuarvoja, lämmön (myös kaukolämmön) vertailuarvoja, polttoaineen vertailuarvoja ja prosessipäästöjen lähestymistapaa koskevista kelpoisuuskriteereistä. Jätekaasuja koskevista kelpoisuuskriteereistä on lisätietoa ohjeessa 8.

Kannattaa kuitenkin huomata, että kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden luetteloon kirjataan myös pelkästään sähköä tuottavat laitokset sekä hiilidioksidia talteenottavat, siirtävät ja varastoivat laitokset, vaikka niille ei voida myöntää maksuttomia päästöoikeuksia.

Uudet osallistujat, joita ei kirjata kansallisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin, voivat nekin saada maksuttomia päästöoikeuksia. *Uusia osallistujia ja sulkemisia koskevassa ohjeessa 7 määritellään tarkemmin uudet osallistujat ja niitä koskevat säännöt.* Kannattaa huomata, että uusia laitoksen osia vakiintuneissa laitoksissa ei katsota uusiksi osallistujiksi tarkistetussa EU:n päästökauppadirektiivissä. Ne eivät myöskään kuulu kansallisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin. *Toiminnan tason muutoksista koskevassa ohjeessa on tietoa siitä, miten päästöoikeudet vahvistetaan, kun kyse on tällaisista uusista laitoksen osista.*

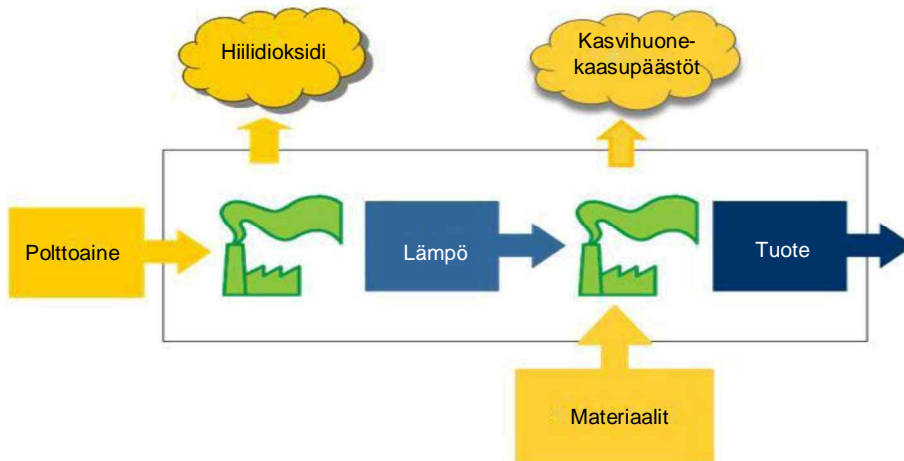
5 Jakomenetelmä

Laitoksen eri osiin voidaan soveltaa yksityiskohtaisella tasolla erilaisia jakosääntöjä niiden tarkoituksen mukaan. Siksi niin sanotut laitoksen osat erotetaan päästöoikeuksien määrittämiseksi. Laitoksen tasolla jako tehdään laskemalla yhteen laitoksen osien päästöoikeudet. Tässä osassa tehdään yleiskatsaus jakomenetelmään ja lähestymistapoihin, joita sovelletaan erityyppisiin laitoksen osiin. Yksityiskohtaisempaa tietoa saa *jakomenetelmiä* (laitoksen tasolla) koskevasta *ohjeasiakirjasta 2 ja tiedonkeruuta koskevasta ohjeasiakirjasta 3*.

5.1 Yhteenveto laitoksen osia koskevista jakomenetelmistä

Teollisissa tuotantoprosesseissa käytetään panoksena yleensä polttoainetta ja/tai lämpöä ja tuotokseksi saadaan tuote ja/tai lämpöä (kuva 3). Tietyissä prosesseissa tuloksena voi myös olla prosessipäästöjä.

Tuotantoprosessin energiapanoksena voidaan käyttää myös sähköä, mutta sillä ei yleensä ole merkitystä maksuttomien päästöoikeuksien tapauksessa. Poikkeuksena on tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluvien tuotantoprosessien sähkönkulutus, jossa sähkön ja polttoaineen käyttö on vaihdettavissa keskenään. Lisätietoja aiheesta saa jakomenetelmiä koskevan ohjeasiakirjan 2 kohdasta 3.1.

Kuva 3: Yleiskuva teollisuuden tuotantoprosesseista

Kullekin laitokselle, jolle voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia (katso kohta 4.2), päästöoikeudet jaetaan ainakin yhden seuraavan menetelmän mukaisesti:

- **Tuotteen vertailumenetelmä** (päästöoikeudet tai EUA²² / tuotetonni); jako perustuu tuotteiden tuotantoon.
- **Lämmön vertailumenetelmä** (päästöoikeudet / TJ mitattavissa olevaa nettolämpöä); jako perustuu mitattavissa olevan lämmön määrään²³, joka on käytetty tai viety päästökauppajärjestelmään kuulumattomiin laitoksiin tai yksikköihin.
- **Polttoaineen vertailumenetelmä** (päästöoikeudet / TJ käytettyä polttoainetta); jako perustuu käytetyn polttoaineen määrään.
- **Prosessipäästömenetelmä**; jaettavien päästöoikeuksien määrä on 97 prosenttia historiallisista päästöistä.

²² Tarkoittavat samaa ohjeasiakirjoissa.

²³ Katso liitteestä B mitattavissa olevan lämmön määritelmä.

On huomattava, että edellä mainitussa tarkoitetaan käytettyjä vertailuarvoja, ei laitoksen osia. Eroa syntyy silloin, jos kyse on lämmön vertailuarvosta, jota sovelletaan kahteen eri laitoksen osaan. Kaukolämmitystä varten viedystä lämmöstä päästöoikeudet myönnetään eri laitoksen osaan kuin itse paikalla käytetystä tai muita tarkoituksia kuin kaukolämmitystä varten viedystä lämmöstä. Kaukolämmön vertailuarvon piiriin kuuluville laitoksen osille myönnettävät päästöoikeudet perustuvat kaukolämmitystä varten viedyn mitattavissa olevan lämmön määrään samaa vertailuarvoa käyttämällä. *Ohjeasiakirjassa 2 jakamisesta laitoksen tasolla on lisätietoa erilaisista kaukolämpöön liittyvistä käsitteistä ja käytetystä terminologiasta.*

Päästöoikeuksien maksutta tapahtuva jakaminen perustuu toteuttamiskelpoisessa laajuudessa unionin laajuisiin tuotteen ennakkovertiluarvoihin, koska siten saadaan suurin kannuste päästövähennyksille. Kaikissa tapauksissa tuotteen vertailuarvoja ei kuitenkaan voida määrittää esimerkiksi siksi, että tuoteyhdistelmä on liian moninainen tai se muuttuu. Näissä tapauksissa käytetään niin sanottuja fall back -menetelmiä, jotka perustuvat lämmön vertailuarvoon, polttoaineen vertailuarvoon tai prosessipäästömenetelmään tässä järjestyksessä ilmaisjakosäädöksen 10 artiklan 2 kohdan vaatimusten mukaisesti.

Näiden menetelmien avulla laitoksen osille maksutta jaettavien päästöoikeuksien alustava vuotuinen määrä voidaan laskea kaikille päästökauppajärjestelmään kuuluville päästölähteille, joille voidaan jakaa maksuttomia päästöoikeuksia. Taulukossa 4 esitetään lyhyesti kunkin jakomenetelmän yleispiirteet. Taulukosta käy myös ilmi, milloin mitäkin menetelmää olisi käytettävä. Menetelmien asianmukaisella käytöllä varmistetaan, että kaikkia päästöjä käsitellään vain yhdessä menetelmässä.

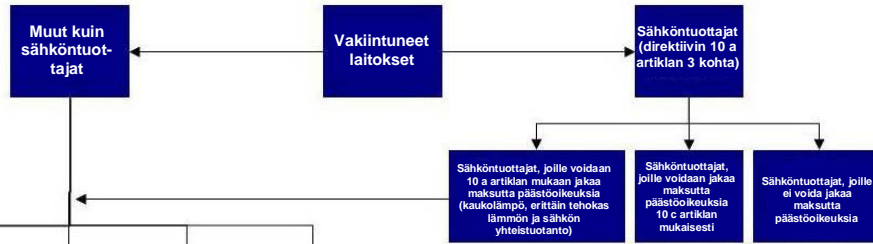
Lisätietoja jakomenetelmien soveltamisedellytyksistä on ohjeasiakirjassa 2 jakamisesta laitoksen tasolla.

Taulukko 4: Jakomenetelmien yleispiirteet

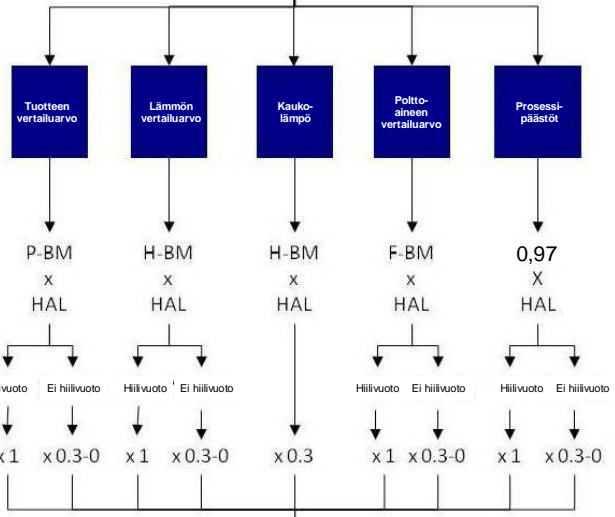
Menetelmä	Arvo	Yksikkö	Edellytykset	Asiaankuuluvat päästöt
Tuotteen vertailumenetelmä	Päivitetty arvot ovat vertailuarvojen päivitystä koskevassa täytäntöönpanosääädöksessä	päästöoikeudet/ yksikkötuote	<ul style="list-style-type: none"> Tuotteen vertailuarvo käytettävissä 	Ilmaisjakosäädöksen liitteessä I tarkoitettut päästöt tuotteen järjestelmän rajojen sisällä
Lämmön vertailumenetelmä (myös kaukolämpö)	Päivitetty arvo: XX	päästöoikeudet / TJ	<ul style="list-style-type: none"> Tuotteen vertailuarvoa ei käytettävissä Lämpö on mitattavissa Lämpöä ei käytetä sähkön tuottamiseen Lämpöä ei tuoteta sähköstä 	Käytetyn tai päästökauppaan kuulumattoman viedyn mitattavan lämmön tuotantoon liittyvät päästöt, eivät kuulu tuotteen vertailuarvoon piiriin
Polttoaineen vertailumenetelmä	Päivitetty vertailuarvo: XX	päästöoikeudet / TJ polttoainetta	<ul style="list-style-type: none"> Tuotteen vertailuarvoa ei käytettävissä Lämpö ei ole mitattavissa Polttoaine poltetaan 	Polttoaineen polttamisesta syntyvät päästöt, eivät kuulu tuotteen tai lämmöntuotannon vertailuarvon piiriin
Prosessipäästömenetelmä	97 prosenttia historiallisista päästöistä (päästöoikeuksista)		<ul style="list-style-type: none"> Tuotteen vertailuarvoa ei käytettävissä Päästöt eivät ole peräisin polttoaineen polttamisesta Päästöt ovat "prosessipäästöjä"²⁴ 	Kaikki prosessipäästöt, jotka eivät kuulu edellisiin menetelmiin

²⁴ Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Lisätietoa on myös jakomenetelmiä käsittelevässä ohjeasiakirjassa.

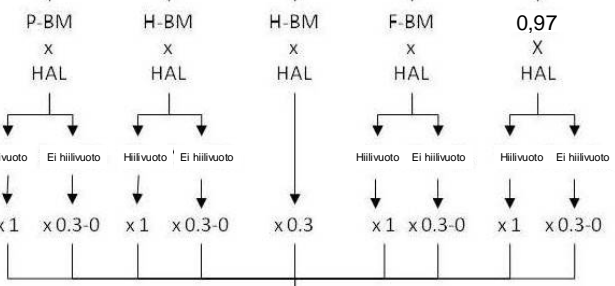
1. Määritetään sähköntuottajat

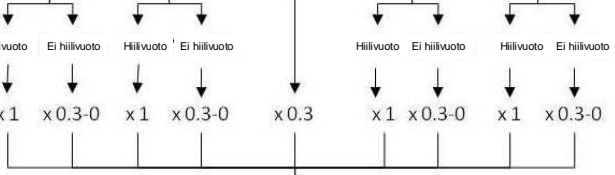
2. Jaetaan laitoksen osiin

3. Lasketaan alustavat maksuttomat päästöoikeudet laitoksen osille

4. Sovelletaan hiilivuotokerrointa

5. Summa laitoksen tasolla

6. Sovelletaan monialaista korjauskerrointa / lineaarista vähennyskerrointa

Kuva 4 Maksuttomien päästöoikeuksien laskemisvaiheet laitoksen tasolla

5.2 Laitoksen jakaminen osiin

Laitos on usein jaettava osiin, jotta oikeaa jakomenetelmää pystytään soveltamaan asianmukaisessa järjestyksessä.

Laitoksen osa tarkoittaa kaikkia tiettyyn jakomenetelmään liittyviä panoksia, tuotoksia ja niihin liittyviä päästöjä. Laitoksen osan rajat muodostavat tietyn massa- ja energiataseen rajat eivätkä ne välttämättä ole samat kuin fyysisten prosessiyksiköiden rajat²⁵. Näissä panoksissa ja tuotoksissa on otettava huomioon ainoastaan lähdevirrat²⁶, joita tarkkaillaan kasvihuonekaasupäästöjen tarkkailua ja raportointia koskevien ohjeiden mukaisesti ja jotka on kirjattu mahdolliseen tarkkailusuunnitelmaan. Tässä yhteydessä ei siis oteta huomioon päästökauppajärjestelmään kuulumattomia toimintoja, kun laitosta jaetaan osiin. Laitoksen jakaminen osiin edellyttää laajaa tietämystä päästökauppajärjestelmän soveltamisalasta ja edellä mainituista tarkkailua ja raportointia koskevista ohjeista. *Lisätietoja aiheesta on jakomenetelmiä koskevassa ohjeasiakirjassa 2*. On huomattava, että vertailuarvon päivittämistä varten joissakin tapauksissa on määritettävä ylimääräisiä lähdevirtoja, jotka eivät kuulu tarkkailua ja raportointia koskevan asetuksen tarkkailusuunnitelmaan. Tämä on merkityksellistä, jos lähdevirta tuotetaan yhdessä laitoksen osassa ja käytetään toisessa (esim. jätekaasut tai kaksin laitoksen osassa tuotettu ja ”kuumaa metallia” tuottavassa laitoksen osassa kulutettu koksi).

Jos laitos tuottaa useampaa kuin yhtä tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluvaa tuotetta (oletetaan, että tuotteen vertailuarvoja on n -määrä), on määriteltävä n -määrä laitoksen osia, joiden järjestelmän rajat ovat samat kuin kyseessä olevan tuotteen vertailuarvon järjestelmän rajat. Näiden laitoksen osien tapauksessa on sovellettava tuotteen vertailuarvoa myös vastaavaa hiilivuotokerrointa.

Jäljelle jäävä osa laitoksesta (osa, joka ei kuulu minkään tuotteen vertailuarvon piiriin) voidaan jakaa enintään seitsemään laitoksen osaan (fall back -menetelmään kuuluvat laitoksen osat): kutakin fall back -menetelmää (katso myös kohta 5.3.1) kohti yhteen laitoksen osaan, jonka katsotaan altistuvan merkittävälle hiilivuodolle, ja yhteen laitoksen osaan, jonka ei katsota altistuvan merkittävälle hiilivuodolle, sekä erilliseen kaukolämmön laitoksen osaan, kuten seuraavassa taulukossa esitetään. Kaukolämmön ei katsota altistuvan merkittävälle hiilivuodon riskille, ja siksi erotetaan vain yksi kaukolämmön laitoksen osa. Maksuttomien päästöoikeuksien alustavan määrän laskemisessa kaukolämmön piiriin kuuluvia laitoksen osia kuitenkin käsitellään eri tavalla kuin laitoksia, joilla ei ole hiilivuodon riskiä, siten, että ne saavat edelleen 30 prosenttia maksuttomien päästöoikeuksien lasketusta määrästä 10 a artiklan mukaisesti (hiilivuotokerroin = 0,3) myös vuoden 2026 jälkeen.

²⁵ Katso ilmaisjakosäädöksestä viralliset määritelmät viidelle laitoksen osan tyyppille: tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluvat laitoksen osat (2 artiklan 2 kohta), lämmön vertailuarvon piiriin kuuluvat laitoksen osat (2 artiklan 3 kohta), kaukolämmön vertailuarvon piiriin kuuluvat laitoksen osat (2 artiklan 3 kohta), polttoaineen vertailuarvon piiriin kuuluvat laitoksen osat (2 artiklan 6 kohta) ja prosessipäästöjen piiriin kuuluvat laitoksen osat (2 artiklan 10 kohta).

²⁶ ”lähdevirralla” tarkoitetaan tiettyä polttoainetyyppiä, raaka-ainetta tai tuotetta, joka aiheuttaa asiaankuuluvien kasvihuonekaasujen päästöjä yhdessä tai useammassa päästölähteessä sen polttamisen tai tuotannon vuoksi.

Taulukko 5: Mahdollisten laitoksen osien enimmäismäärä, kun kyse on fall back -menetelmistä

Jakomenetelmä	Hiilivuoto	Ei hiilivuoto	Kaukolämpö
Lämmön vertailumenetelmä	1	1	1
Polttoaineen vertailumenetelmä	1	1	
Prosessipäästömenetelmä	1	1	

Lämmöstä voidaan lähtökohtaisesti myöntää maksuttomia päästöoikeuksia, jos sen katsotaan kuuluvan päästökauppajärjestelmään ja jos sitä ei tuoteta sähköstä. Näin on erityisesti sellaisen mitattavan lämmön tapauksessa, joka on suorassa yhteydessä (polttoprosessin tai eksotermisen tuotantoprosessin kautta) lähdevirtoihin, jotka sisältyvät päästökauppajärjestelmään kuuluvan laitoksen päästöjen tarkkailusuunnitelmaan.

Poikkeuksena ovat seuraavat:

- Typpihapon tuotantoprosessissa tuotetun lämmön viennistä tai käytöstä ei voida jakaa maksuttomia päästöoikeuksia, sillä tämä lämpö on jo otettu huomioon typpihapon vertailuarvossa (katso ilmaisjakosäädöksen 26 artiklan 5 kohta).
- Päästökauppajärjestelmään kuulumattoman laitoksen (jolla ei ole kasvihuonekaasujen päästölupaa) tuottaman lämmön käytöstä ei voida jakaa maksuttomia päästöoikeuksia (katso ilmaisjakosäädöksen 28 b ja 32 artikla).

Sähköntuotantoon käytetyn lämmön viennistä tai käytöstä ei voida jakaa maksuttomia päästöoikeuksia (katso ilmaisjakosäädöksen 3 artiklan c alakohta ja 28 b artikla).

Kannattaa huomata, että kaikkien laitoksen osan panosten, tuotosten ja niihin liittyvien päästöjen kohdentamisen jälkeen joitakin panoksia, tuotoksia ja päästöjä ei ole edelleenkaan kohdennettu millekään laitoksen osalle, koska kyseisistä osista ei voida jakaa maksuttomia päästöoikeuksia. Tämä koskee

- sähkön tuotantoon käytettyjä polttoaineita ja/tai mitattavissa olevaa lämpöä
- typpihappoa tuottavissa laitoksen osissa tuotettua tai päästökauppajärjestelmään kuulumattomista yksiköistä tuotua mitattavissa olevaa lämpöä
- EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluviin laitoksiin vietyyn lämpöön liittyviä päästöjä
- jätekaasuja tai muuta kuin turvasoihdutusta varten soihdutettuja polttoaineita²⁷.

Esimerkki: Hiilivuoto: kutakin fall back -menetelmää kohti mahdollisesti enemmän kuin yksi laitoksen osa

Otetaan esimerkiksi kuvitteellinen meijeri, jonka kattilalla tuotetaan mitattavaa lämpöä sekä maitojauheen tuotantoa (jonka katsotaan komission päätöksen xxx²⁸) mukaan altistuvan hiilivuodolle) että nestemäisen maidon sterilointia (jonka ei katsota altistuvan hiilivuodolle kyseisen komission päätöksen mukaan xxx) varten. Kumpikaan näistä tuotteista ei kuulu tuotteen vertailuarvon piiriin, joten on mahdollisuuksien mukaan sovellettava lämmön vertailumenetelmää. Tätä fall back -menetelmää voidaan soveltaa, koska kyseisissä tuotantoprosesseissa käytetään mitattavaa lämpöä. Lämpöä käytetään kuitenkin kahdessa tuotantoprosessissa, joiden hiilivuotoriski on erilainen. Näin ollen käytetty (kattilalla tuotettu) lämpö on jaettava kahteen laitoksen osaan, jotka vastaavat kumpaakin hiilivuotoriskiä.

Jos laitoksessa käytetystä kaikesta lämmöstä vähintään 95 prosentilla on sama hiilivuotoriski, voidaan olettaa, että myös käytetyn lämmön loppuosan (enintään viisi prosenttia) hiilivuotoriski

²⁷ Tästä aiheesta on lisätietoa ohjeasiakirjassa 8 jätekaasuista ja prosessipäästöistä laitoksen osissa.

²⁸ URL...

on sama. Samaa de minimis -sääntöä sovelletaan polttoaineen vertailuarvon ja prosessipäästöjen piiriin kuuluviin laitoksen osiin. Tätä sääntöä on selitetty tarkemmin *ohjeasiakirjassa 2 jakamisesta laitoksen tasolla*.

Lämmön vertailuarvon piiriin kuuluvalla laitoksen osalla tarkoitetaan itse asiassa kaikkia laitoksen osan panoksia, tuotoksia ja niihin liittyviä päästöjä (katso ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 3 kohta). Sama pätee myös polttoaineen vertailuarvojen ja prosessipäästöjen piiriin kuuluviin laitoksen osiin sellaisten tuotteiden osalta, joilla on erilaiset hiilivuotoriskit.

Tiedonkeruuta koskevassa ohjeasiakirjassa 3 kerrotaan yksityiskohtaisemmin, kuinka kohdennusmenetelmää käytetään toimintojen jakamiseksi useammalle laitoksen osalle.

Tässä yhteydessä on varmistettava, että

- laitoksen osien välillä ei ole päällekkäisyyttä (ei kaksinkertaista laskentaa)
- kaikki vastaavat panokset (polttoaine, lämpö jne.) ja tuotokset (tuotteet, lämpö, sähkö jne.) on otettu huomioon.

5.3 Korjauskertoimet

Laitoksen osien tasolla määritettyä alustavien vuotuisten päästöoikeuksien määrää voidaan vähentää useilla korjauskertoimilla, joita käsitellään seuraavassa lyhyesti ja jotka kuvataan seuraavissa alakohdissa.

Taulukko 6 Yhteenveto korjauskertoimista, joita voidaan soveltaa lopullisten päästöoikeuksien laskemisessa

Korjauskerroin	Hiilivuotoriski	Määrittäjä	Arvo	Sovellettavuus
Hiilivuotokerroin (CLEF)	Hiilivuoto	Direktiivi	1,000	Kaikki laitoksen osat, joiden katsotaan olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille kaikkina vuosina
	Ei hiilivuoto	Direktiivi	0,300–0,000	Kaikki laitoksen osat, joiden ei katsota olevan alttiina merkittävälle hiilivuodon riskille; laskee vuoden 2026 jälkeen 0,300:sta 0:aan vuonna 2030.
		Direktiivi	0,300	Kaukolämmön vertailuarvon piiriin kuuluvat laitoksen osat kaikkina vuosina
Monialainen korjauskerroin (CSCF)		Komissio	Määritettävä	Kaikki vakiintuneet laitokset, joille voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia 10 a artiklan mukaisesti vuosina, joina alustavat maksuttomat päästöoikeudet ylittävät käytettävissä olevien maksuttomien päästöoikeuksien määrän direktiivin mukaisesti
Lineaarinen vähennyskerroin ²⁹ (LRF)		Direktiivi ja ilmaisjakoasetus	2,2 %	Sähköntuottajat, joille voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia (kaukolämpö, erittäin tehokas sähkön ja lämmön yhteistuotanto), mikäli kyseisenä vuonna ei sovelleta monialaista korjauskerrointa. Lineaarista vähennyskerrointa sovelletaan vuodesta 2013 lähtien, ja sen arvo kasvaa 2,2 prosenttiin vuonna 2021.
Lineaarinen vähennyskerroin (LRF)		Ilmaisjakoasetus	2,2 %	Uudet osallistujat, alkaen kunkin jakokauden ensimmäisestä vuodesta. Sellaisten sähköä tuottavien uusien osallistujien osalta, joille voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia, tätä sovelletaan vain silloin, kun monialaista korjauskerrointa ei sovelleta kyseisenä vuonna.

²⁹ *Ohjeasiakirjassa 2 jakamisesta laitoksen tasolla* on yhteenveto lineaarisen vähennyskerroimen numeerisista arvoista vuosien aikana.

5.3.1 Hiilivuotokerroin (CLEF)

Tarkempia tietoja on ohjeasiakirjassa 2 jakomenetelmästä laitoksen tasolla.

Päästöoikeuksien alustava vuotuinen määrä kerrotaan niin sanotulla hiilivuotokertoimella (CLEF).

Komissio on laatinut (alustavan) luettelon toimialoista ja toimialojen osista, joiden katsotaan olevan alttiita merkittävälle hiilivuodon riskille. Näille toimialoille jaettavaan päästöoikeuksiin sovellettava hiilivuotokerroin on kaikilta vuosilta 1,00.

Muille kuin luettelossa mainituille toimialoille jaettavien päästöoikeuksien tapauksessa hiilivuotokerroin on 0,30 vuoteen 2026 asti ja pienenee 0:aan vuonna 2030. Näillä toimialoilla toimiville laitoksille jaettavat päästöoikeudet vähenevät siis vuosittain.

Taulukossa 7 esitetään yhteenveto hiilivuotokertoimista.

Taulukko 7: Yhteenveto hiilivuotokertoimista

Vuosi	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	2028	2029	2030
Merkittävän hiilivuotoriskin kerroin	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Ei merkittävän hiilivuotoriskin kerroin	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,225	0,150	0,075	0
Kaukolämmön hiilivuotokerroin	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300	0,300

Hiilivuotokertoimen soveltamisen jälkeen voidaan soveltaa joko monialaista korjauskerrointa tai lineaarista vähennyskerrointa.

5.3.2 Monialainen korjauskerroin (CSCF)

Monialaista korjauskerrointa sovelletaan tarvittaessa kaikkiin laitoksiin, joille voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia direktiivin 10 a artiklan mukaisesti³⁰. Tähän kuuluvat muut kuin sähköntuottajat sekä sähköntuottajat, joille voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia 10 a artiklan 4 kohdan mukaisesti, eli erittäin tehokas sähkön ja lämmön yhteistuotanto ja kaukolämpö.

Tällä korjauskertoimella voidaan varmistaa, että muille kuin sähköntuottajille maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärä ei ylitä tarkistetun päästökauppadirektiivin 10 a artiklan 5 ja 5 a kohdassa tarkoitettua maksutta jaettavien päästöoikeuksien enimmäismäärää³¹. Maksuttomien päästöoikeuksien alustava määrä voi siten erota laitosten toiminnanharjoittajille maksutta jaettavien lopullisten päästöoikeuksien määrästä.

Komissio arvioi kaikki NIMs-luettelot saatuaan, onko monialaista korjauskerrointa tarpeen soveltaa, ja asettaa tarvittaessa sen arvon maksuttomien päästöoikeuksien alustavan määrän perusteella käyttämällä päivitettyjä vertailuarvoja ja soveltamalla asiaankuuluvaa hiilivuotokerrointa. Jos monialaista korjauskerrointa sovelletaan, se on sama kaikille vakiintuneille laitoksille. Monialaista korjauskerrointa ei sovelleta uusiin osallistujiin. Kertoimen tarpeellisuus ja arvo voivat vaihdella vuosittain neljännellä päästökauppakaudella.

Lisätietoa monialaisen korjauskertoimen soveltamisesta tämän ohjeasiakirjan luvussa 2 ja ohjeasiakirjan 2 luvussa 4.

5.3.3 Lineaarinen vähennyskerroin (LRF)

Tarkistetun direktiivin 9 artiklan mukaisesti maksutta jaettavien päästöoikeuksien kokonaismäärää vähennetään vuodesta 2021 alkaen vuosittain lineaarisesti 2,2 prosenttia. Näin ollen uusille osallistujille jaettavien päästöoikeuksien alustavaa vuotuista kokonaismäärää vähennetään vuosittain 2,2 prosenttia päästöoikeuksien alustavasta vuotuisesta kokonaismäärästä siten, että viitevuotena käytetään kunkin jakokauden ensimmäistä vuotta. Sähköntuottajilla, joille voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia (kaukolämpö, erittäin tehokas sähkön ja lämmön yhteistuotanto), lineaarista vähennyskerrointa sovelletaan vain, jos kyseisenä vuonna ei sovelleta monialaista korjauskerrointa (tarkistetun direktiivin 10 a artiklan 4 kohta). Lineaarista korjauskerrointa ei sovelleta muiden vakiintuneiden laitosten alustaviin päästöoikeuksiin.

Taulukossa 8 esitetään arvot lineaariselle vähennyskertoimelle, jota sovelletaan neljännen kauden jokaisena vuonna, ja erotetaan sähköntuottajat ja uudet osallistujat kullakin jakokaudella.

³⁰ Tämä tarkoittaa, että monialaisen korjauskertoimen arvo on alle 1 (tai sata prosenttia), kun sitä käytetään lopullisten maksuttomien päästöoikeuksien laskemisessa.

³¹ Tarkistetun päästökauppadirektiivin 10 a artiklan 5 kohdan mukainen maksuttomien päästöoikeuksien enimmäismäärä = yhteenlaskettu päästökatto * (1 – sähköntuottajien sekä hiilidioksidin talteenoton, siirron ja varastoinnin päästöosuus kaikista päästöistä). Jos enimmäismäärää (57 %) ei käytetä vuoden aikana, loput siirretään eteenpäin seuraaville vuosille.

Taulukko 8 Kunkin vuoden lineaarisen vähennyskerroimen arvot

Vuosi	Lineaarinen vähennyskerroin (LRF)	
	Sähkötuottajat	Uudet osallistajat
2021	0,8562	1,000
2022	0,8342	0,9780
2023	0,8122	0,9560
2024	0,7902	0,9340
2025	0,7682	0,9120
2026	0,7462	1,000
2027	0,7242	0,9780
2028	0,7022	0,9560
2029	0,6802	0,9340
2030	0,6582	0,9120

Ohjeasiakirjan 2 osassa 4 on lisätietoa lineaarisen vähennyskerroimen soveltamisessa käytettävistä yhtälöistä.

Liite A Aikataulu – tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin keskeiset päivämäärät

- XX** Komissio antaa unionin laajuiset säännöt päästöoikeuksien yhdenmukaistetusta maksutta tapahtuvasta jakamisesta³² delegoituna säädöksenä, mitä seuraa kaksi kuukautta kestävä tarkastusjakso³³.
30. toukokuuta 2019 Jäsenvaltioiden kauden 2021–2025 maksuttomien päästöoikeuksien hakemisen määräaika³⁴ (jäsenvaltiot voivat asettaa poikkeavan määräajan, joka on enintään kuukausi aiemmin tai myöhemmin)
30. kesäkuuta 2019 Päivämäärä, joka erottaa ”uudet osallistujat” ja ”vakiintuneet toimijat” neljännen päästökauppakauden ensimmäisellä jakokaudella. Katso tämän ohjeasiakirjan kohta 4.1³⁵.
30. syyskuuta 2019 Jäsenvaltioiden NIMs-luetteloiden toimittaminen³⁶ neljännen päästökauppakauden ensimmäiseltä jakokaudelta.
28. helmikuuta 2021 Neljännen päästökauppakauden ensimmäisen jakokauden maksuttomien päästöoikeuksien ensimmäisen määrän myöntäminen laitoksille³⁷
30. toukokuuta 2024 Jäsenvaltioiden kauden 2021–2025 maksuttomien päästöoikeuksien hakemisen määräaika (jäsenvaltiot voivat asettaa poikkeavan määräajan, joka on enintään kuukausi aiemmin tai myöhemmin)
30. kesäkuuta 2024 Päivämäärä, joka erottaa ”uudet osallistujat” ja ”vakiintuneet toimijat” neljännen päästökauppakauden toisella jakokaudella.
30. syyskuuta 2024 Jäsenvaltioiden NIMs-luetteloiden toimittaminen³⁸ neljännen päästökauppakauden toisella jakokaudella.
28. helmikuuta 2026 Neljännen päästökauppakauden toisen jakokauden maksuttomien päästöoikeuksien ensimmäisen määrän myöntäminen laitoksille³⁹

³² Tarkistetun päästökauppadirektiivin 10 a artiklan 1 kohta

³³ Se tulee voimaan, jos tarkastusjaksolla ei esitetä vastalauseita.

³⁴ Määritelmän mukaan toiminnanharjoittaja toimittaa todennetut NIMs-tiedot, perustietoselvityksen ja tarkkailumenetelmää koskevan suunnitelman.

³⁵ Tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin 3 h artikla

³⁶ Tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin 11 artiklan 1 kohta

³⁷ Tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin 11 artiklan 2 kohta

³⁸ Tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin 11 artiklan 1 kohta

³⁹ Tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin 11 artiklan 2 kohta

Liite B Määritelmäluettelo

Tämä liite sisältää määritelmät EU:n päästökauppajärjestelmän neljännen kauden maksuttomiin päästöoikeuksiin liittyvistä käsitteistä. Siinä esitetään sekä tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin tai ilmaisjakosäädöksen oikeudellisissa teksteissä annetut viralliset määritelmät (lainausmerkeissä ””) että epäviralliset selitykset. Epäviralliset selitykset on laadittu lukijoille ohjeasiakirjojen ymmärtämisen helpottamiseksi. Tämän liitteen epäviralliset selitykset eivät korvaa oikeudellisia määritelmiä eikä niillä ole oikeudellista asemaa. Jäljempänä annetaan ensin virallinen määritelmä (jos se on saatavilla) sekä asiaankuuluva artiklan numero ja sen jälkeen tarvittaessa epävirallinen selitys.

Jakokausi

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 15 kohta: ”viisivuotiskausi, joka alkaa 1 päivänä tammikuuta 2021, ja kukin sitä seuraava viisivuotiskausi”.

Neljännellä päästökauppakaudella on kaksi jakokautta, ensimmäinen kestää vuoden 2021 tammikuun 1. päivästä vuoden 2025 joulukuun 31. päivään ja toinen vuoden 2026 tammikuun 1. päivästä vuoden 2030 joulukuun 31. päivään.

Päästöoikeus

Direktiivin 3 artiklan a alakohta: ”ainoastaan tämän direktiivin vaatimusten täyttämiseksi määritetty ja tämän direktiivin säännösten mukaisesti siirrettävissä oleva oikeus päästä ympäristöön yhtä hiilidioksiditonnia vastaava määrä tietynä ajanjaksona”.

Päästöoikeus, jota voidaan käyttää kattamaan EU:n päästökauppajärjestelmän osallistujan yksi kasvihuonekaasupäästötonni EU:n päästökauppajärjestelmän velvoitteiden täyttämiseksi ja joka on siirrettävissä (eli kaupattavissa).

Liitteen I toiminnot

Tarkistetun EU:n päästökauppadirektiivin ensimmäisessä liitteessä oleva luettelo ”toimintojen luokista, joihin tätä direktiiviä sovelletaan”. Toisin sanoen liitteessä I määritellään toiminnot ja toimintojen kynnyksarvot, joiden perusteella määritetään, mitkä laitokset on sisällytettävä yhteisön EU:n päästökauppajärjestelmään

Polttoaineiden polttaminen

Direktiivin 3 artiklan t alakohta: ”polttoaineiden hapetus riippumatta tavasta, jolla tällä prosessilla tuotettua lämpöä, sähköä tai mekaanista energiaa käytetään, ja muu tähän välittömästi liittyvä toiminta, mukaan luettuna savukaasun puhdistus”

Toimivaltainen viranomainen

Direktiivin 2003/87/EY 18 artiklan mukaisesti nimetty toimivaltainen viranomainen tai nimetyt toimivaltaiset viranomaiset. Jokaisella jäsenvaltiolla voi olla yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen.

Kaukolämpö

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 4 kohta: ”mitattavissa olevan lämmön jakelu tilan lämmittämistä tai jäähdyttämistä varten tai kotitalouksien kuuman veden tuotantoa varten verkoston välityksellä rakennuksiin tai paikkoihin, jotka eivät kuulu unionin päästökauppajärjestelmään, lukuun ottamatta mitattavissa olevaa lämpöä, jota käytetään tuotteiden tuotantoon ja niihin liittyviin toimintoihin tai sähkön tuotantoon”

Verkon kautta EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle vietävä lämpö, jota käytetään tilojen lämmittämiseen, jäähdyttämiseen tai kotitalouksien kuuman veden tuotantoon.

Kaukolämmön vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 5 kohta: ”tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluvaan laitoksen osaan kuulumattomat panokset, tuotokset ja niihin liittyvät päästöt, jotka liittyvät kaukolämpöä varten vietävän mitattavissa olevan lämmön tuotantoon tai sen tuontiin unionin päästökauppajärjestelmään kuuluvasta laitoksesta taikka molempiin”.

Laitoksen osa, joka on määritetty EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvassa laitoksessa niiden maksuttomien päästöoikeuksien laskemiseksi, joita laitokselle voidaan jakaa, koska lämpöä on viety kaukolämmitystä varten.

Sähköntuottaja

Direktiivin 3 artiklan u alakohta: ”laitos, joka on tuottanut 1 päivänä tammikuuta 2005 tai sen jälkeen sähköä myytäväksi kolmansille osapuolille ja jossa ei suoriteta muuta liitteessä I lueteltua toimintaa kuin polttoaineiden polttoa”.

Erikoistuneet sähköntuottajat (joilla on päästöoikeustili Euroopan unionin rekisterissä), jotka tuottavat ja myyvät sähköä ja voivat tuottaa lämpöä, muita energiamuotoja tai tuotteita edellyttäen, että ne eivät liity liitteessä I lueteltuihin toimintoihin. Tämä tarkoittaa, että sähköä tuottavaa laitosta, jota sama laitos käyttää liitteessä I lueteltujen tuotteiden tuottamiseen, ei katsota sähköntuottajaksi. Vain, jos sähkö (tai osa siitä) myydään, ne katsotaan sähköntuottajiksi. Tätä varten olisi otettava huomioon jakso 2005–2018. Lisätietoa on *ohjeasiakirjassa sähköntuottajien määrittämisestä*⁴⁰.

EU:n päästökauppadirektiivi

Direktiivi 2003/87/EY, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2018/410/EY, johon viitataan tässä asiakirjassa niin sanottuna tarkistettuna EU:n päästökauppadirektiivinä.

Lämmön vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 3 kohta: ”tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluvaan laitoksen osaan kuulumattomat panokset, tuotokset ja niihin liittyvät päästöt, jotka liittyvät muusta kuin sähköstä tuotetun mitattavissa olevan lämmön tuotantoon tai sen tuontiin unionin päästökauppajärjestelmään kuuluvasta laitoksesta taikka molempiin, kun tämä lämpö

- käytetään laitoksen rajojen sisällä tuotteiden tuotantoon, mekaanisen energian tuotantoon, ei kuitenkaan sähkön tuotantoon tarkoitettuna mekaanisen energian tuotantoon, tai lämmitykseen tai jäähdytykseen, lukuun ottamatta kulutusta sähköntuotantoa varten, tai
- viedään laitokseen tai muuhun yksikköön, joka ei kuulu unionin päästökauppajärjestelmään, muuta tarkoitusta kuin kaukolämmitystä varten, lukuun ottamatta vientiä sähköntuotantoa varten”.

Laitoksen osa, joka on määritetty EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvassa laitoksessa niiden laitoksen maksuttomien päästöoikeuksien laskemiseksi, joita voidaan jakaa maksutta mitattavissa olevan lämmön käyttämisen vuoksi (kun sitä ei käytetä tuottamaan tuotteita, joihin sovelletaan tuotteen vertailuarvoja, tai tuottamaan sähköä) tai siksi, että lämpöä viedään EU:n päästökauppajärjestelmän ulkopuolelle muita tarkoituksia kuin kaukolämmitystä varten.

Polttoaineen vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 6 kohta: ”tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluvaan laitoksen osaan kuulumattomat panokset, tuotokset ja niihin liittyvät päästöt, jotka liittyvät ei-mitattavissa olevan lämmön polttoainetta polttamalla tapahtuvaan tuotantoon, kun tämä lämpö käytetään tuotteiden tuotantoon tai mekaanisen energian tuotantoon, ei kuitenkaan sähkön tuotantoon

⁴⁰ https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/docs/guidance_electricity_generators_en.pdf

tarkoitettuna mekaanisen energian tuotantoon, lämmitykseen tai jäähdytykseen, lukuun ottamatta kulutusta sähköntuotantoa varten, turvasoihdutus mukaan luettuna”.

Laitoksen osa, joka on määritetty EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvassa laitoksessa niiden laitoksen maksuttomien päästöoikeuksien laskemiseksi, joille voidaan jakaa maksutta päästöoikeuksia polttoaineen käyttämisen vuoksi (kun sitä ei käytetä tuottamaan tuotteita, joihin sovelletaan tuotteen vertailuarvoja, tai tuottamaan mitattavissa olevaa lämpöä, johon sovelletaan lämmön vertailuarvoa, tai tuottamaan sähköä).

Vakiintunut laitos

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 1 kohta: ”mikä tahansa laitos, joka harjoittaa yhtä tai useampaa direktiivin 2003/87/EY liitteessä I mainittua toimintaa taikka toimintaa, joka sisällytetään Euroopan unionin päästökauppajärjestelmään ensimmäistä kertaa kyseisen direktiivin 24 artiklan mukaisesti, ja joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvan viimeistään

- a) 30 päivänä kesäkuuta 2019 kautta 2021–2025 varten,
- b) 30 päivänä kesäkuuta 2024 kautta 2026–2030 varten”.

Mikä tahansa EU:n päästökauppajärjestelmän soveltamisalaan kuuluva laitos, joka ei ole uusi osallistuja.

Laitos

Direktiivin 3 artiklan e alakohta: ”kiinteää tekninen kokonaisuus, jossa suoritetaan yhtä tai useampaa liitteessä I mainittua toimintaa sekä mitä tahansa niihin suoranaisesti liittyvää toimintaa, joka on teknisesti yhteydessä laitoksella suoritettuun toimintaan ja joka mahdollisesti vaikuttaa päästöihin ja pilaantumiseen”.

Kiinteä laitos tai yksikkö, joka tuottaa energiaa tai tuotteita, jotka kuuluvat EU:n päästökauppajärjestelmään, sekä asiaan liittyviä toimintoja, jotka ovat teknisesti yhteydessä laitokseen tai yksikköön ja joilla on vaikutusta päästöihin.

Mitattavissa oleva lämpö

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 7 kohta: ”nettolämpövirta, joka kuljetetaan pitkin määritettävissä olevia putkia tai putkistoja käyttäen lämmönsiirtoainetta, erityisesti esimerkiksi höyryä, kuumaa ilmaa, vettä, öljyä, nestemäistä metallia ja suojoja, niin että putkiin tai putkistoihin on asennettu tai voitaisiin asentaa lämpömittari”.

Mitattavissa olevilla lämpövirroilla on kaikki seuraavat ominaisuudet:

- Ne ovat nettovirtoja, mikä tarkoittaa, että lämmön toimittajalle palaavan kondensaatin tai lämmönsiirtoaineen lämpösisältö vähennetään.
- Lämpövirrat kuljetetaan määritettävissä olevien putkien tai putkistojen kautta.

JA

- Lämpövirrat kuljetetaan käyttäen lämmönsiirtoainetta, esimerkiksi höyryä, kuumaa ilmaa, vettä, öljyä, nestemäistä metallia tai suojoja.

JA

- Lämpövirtoja mitataan tai voitaisiin mitata lämpömittarilla⁴¹ (joka on mikä tahansa laite, jolla voidaan mitata tuotettua energian määrää virtausmäärien ja lämpötilojen perusteella).

⁴¹ Ilmaisjakosäädöksessä käytetään edelleen käsitettä ”lämpömittari”, vaikka mittausvälineitä koskevassa direktiivissä käytetään käsitettä ”lämpöenergiamittari”.

Uusi osallistuja

Direktiivin 3 artiklan h alakohta: ”yhtä tai useampaa liitteessä I lueteltua toimintaa harjoittavaa laitos, joka on saanut kasvihuonekaasujen päästöluvan ensimmäisen kerran kaudella, joka alkaa kolme kuukautta ennen 11 artiklan 1 kohdan mukaisen luettelon toimittamisen määräaika, ja päättyy kolme kuukautta ennen kyseisen artiklan mukaisen seuraavan luettelon toimittamisen määräaika”.

Täysin uudet laitokset, jotka eivät ole toiminnassa, kun NIMs-luettelo laaditaan, mikä määritetään sen päivän perusteella, jolloin kasvihuonekaasujen päästölupa on saatu (määrätty aikaraja kolme kuukautta ennen kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden toimittamista).

Toiminnanharjoittaja

Direktiivin 3 artiklan f alakohta: ”henkilö, joka käyttää tai valvoo laitosta, taikka, jos kansallisessa lainsäädännössä niin säädetään, henkilöä, jolle on annettu taloudellinen päätäntävalta laitoksen teknisessä toiminnassa”.

Henkilö, jolla on valtuudet tehdä päätöksiä laitoksen puolesta.

Prosessipäästöjen piiriin kuuluva laitoksen osa

Ilmajakosäädöksen 2 artiklan 10 kohta: ”direktiivin 2003/87/EY liitteessä I lueteltuja kasvihuonekaasupäästöjä, lukuun ottamatta hiilidioksidia, jotka syntyvät tämän asetuksen liitteessä I mainitun tuotteen vertailuarvon järjestelmän rajojen ulkopuolella, tai hiilidioksidipäästöjä, jotka syntyvät tämän asetuksen liitteessä I mainitun tuotteen vertailuarvon järjestelmän rajojen ulkopuolella, suorana ja välittömänä seurauksena jäljempänä luetelluista prosesseista, sekä päästöjä, jotka syntyvät jätekaasujen poltosta, kun tarkoituksena on mitattavissa olevan lämmön, ei-mitattavissa olevan lämmön tai sähkön tuotanto, edellyttäen, että tästä vähennetään päästöt, jotka olisivat syntyneet sellaisen maakaasun määrän poltosta, joka vastaa poltetun epätäydellisesti hapettuneen hiilen teknisesti käyttökelpoista energiasisältöä.

- a) metalliyhdisteiden pelkistäminen kemiallisesti tai elektrolyysin tai pyrometallurgian avulla malmeissa, rikasteissa tai sekundaarisissa raaka-aineissa muuta pääasiallista tarkoitusta kuin lämmön tuotantoa varten;
- b) epäpuhtauksien poistaminen metalleista ja metalliyhdisteistä muuta pääasiallista tarkoitusta kuin lämmön tuotantoa varten;
- c) karbonaattien lämpöhajoaminen, lukuun ottamatta savukaasujen puhdistusta, muuta pääasiallista tarkoitusta kuin lämmön tuotantoa varten;
- d) tuotteiden ja välituotteiden kemialliset synteetit, joissa hiiltä sisältävä materiaali osallistuu reaktioon ja joissa pääasiallisena tarkoituksena on jokin muu kuin lämmön tuotanto;
- e) hiiltä sisältävien lisäaineiden tai raaka-aineiden käyttö muuta pääasiallista tarkoitusta kuin lämmön tuotantoa varten;
- f) metallioksidien tai muiden oksidien, kuten silikonioksidien ja fosfaattien, kemiallinen tai elektrolyyttinen pelkistys muuta pääasiallista tarkoitusta kuin lämmön tuotantoa varten”.

Laitoksen osa, joka on määritetty EU:n päästökauppajärjestelmän kuuluvassa laitoksessa niiden maksuttomien päästöoikeuksien laskemiseksi, joita laitokselle voidaan myöntää prosessipäästöjen päästämisen vuoksi. Prosessipäästöjen piiriin kuuluva laitoksen osa voi olla mikä tahansa seuraavista, kun päästöt syntyvät tuotteen vertailuarvon rajojen ulkopuolella:

1. muut kasvihuonekaasupäästöt kuin hiilidioksidi (eli dityppioksidi tietyillä aloilla: katso EU:n päästökauppadirektiivin liitteessä I luettelo toiminnoista, joiden osalta dityppioksidipäästöt sisältyvät EU:n päästökauppajärjestelmän neljänteen kauteen;

2. hiilidioksidipäästöt mistä tahansa ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 10 kohdassa luetelluista toiminnoista a–f;
3. päästöt jätekaasujen polttamisesta, jos ne poltetaan lämmön tai sähkön tuottamista varten. Huomioon otetaan vain päästöt, jotka ylittävät päästöt, jotka syntyisivät, jos käytettäisiin maakaasua. Lisäksi otetaan huomioon vain ”teknisesti käyttökelpoinen energiapitoisuus”, mikä tarkoittaa, että tulokseksi saatavaan määrään sovelletaan korjausta, joka perustuu jätekaasun käytön ja vertailupolttoaineen käytön väliseen tehokkuuseroon. Tällaisilla prosessipäästöillä tarkoitetaan jätekaasuja. Tästä aiheesta on lisäohjeita ohjeasiakirjassa 8 jätekaasuista.

Tarkkailua ja raportointia koskevassa asetuksessa määritetyt ”prosessipäästöt” eivät välttämättä vastaa ”prosessipäästöjä”, jotka on määritetty jaettaessa laitosta osiin maksutta jaettavien päästöoikeuksien laskemiseksi. Erityisesti savukaasun puhdistamisesta peräisin olevat prosessipäästöt katsotaan osaksi asiaankuuluvaa polttoprosessia lämmön tai polttoaineen vertailuarvon piiriin kuuluvissa laitoksen osissa. Jos ilmaisjakosäädöksen ja tarkkailua ja raportointia koskevan asetuksen välillä on eroja, sovelletaan ilmaisjakosäädöstä.

Tuotteen vertailuarvon piiriin kuuluva laitoksen osa

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 2 kohta: ”panokset, tuotokset ja niihin liittyvät päästöt, jotka liittyvät sellaisen tuotteen tuotantoon, jolle on asetettu vertailuarvo komission delegoidun asetuksen XX liitteessä I”.

Laitoksen osa, joka on määritetty EU:n päästökauppajärjestelmään kuuluvassa laitoksessa niiden maksuttomien päästöoikeuksien laskemiseksi, joita laitokselle voidaan jakaa sellaisten tuotteiden tuotannon osalta, joihin sovelletaan tuotteen vertailuarvoja.

Laitoksen osa

Laitoksen osa tarkoittaa kaikkia tiettyyn jakomenetelmään liittyviä panoksia, tuotoksia ja niihin liittyviä päästöjä. Käsite selitetään yksityiskohtaisesti *ohjeasiakirjan 5 liitteessä*.

Jätekaasut

Ilmaisjakosäädöksen 2 artiklan 11 kohta: ”kaasu, joka sisältää epätäydellisesti hapettunutta hiiltä kaasumaisessa olomuodossa standardiolosuhteissa seurauksena mistä tahansa 10 kohdassa luetelluista prosesseista; ’standardiolosuhteilla’ tarkoitetaan asetuksen (EU) N:o 601/2012 3 artiklan 50 kohdan mukaisesti 273,15 K lämpötilaa ja 101 325 Pa painetta, joiden perusteella määritellään normikuutiometri (Nm³)”.

Jätekaasut, kun ne syntyvät tuotteen vertailuarvon rajojen ulkopuolella, ovat kaasuja, jotka sisältävät epätäydellisesti palanutta hiiltä seurauksena mistä tahansa maksutta tapahtuvaa jakoa koskevien sääntöjen 2 artiklan 10 kohdassa luetelluista toiminnoista a–f. Tästä aiheesta on lisätietoa myös *ohjeasiakirjassa 8 jätekaasuista*.

Liite C Lyhenneluettelo

Adt	Ilmakuivattonni
ALC	Tuotantotason muutosta koskeva täytäntöönpanosäädös
AVR	Akkreditointia ja todentamista koskeva asetus
BFG	Masuunikaasu
BKT	Bruttokansantuote
BM	Vertailuarvo
BMU	Vertailuarvojen päivitystä koskeva täytäntöönpanosäädös
BOFG	Happipuhalluskonverterrikaasu
CA	Toimivaltaiset viranomaiset
CCS	Hiilen talteenotto ja säilytys
CCU	Hiilen talteenotto ja käyttö
CEMS	Jatkuvatoiminen päästöjen mittausjärjestelmä
CEN	Euroopan standardointikomitea
CHP	Sähkön ja lämmön yhteistuotanto
CIM	Unionin laajuiset ja täysin yhdenmukaistetut siirtymävaiheen täytäntöönpanotoimenpiteet EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan direktiivin 10 a artiklan 1 kohdan mukaisesti
CLEF	Hiilivuotokerroin
CLL	Hiilivuotoluettelo, delegoitu säädös
COG	Koksiuunikaasu
CSCF	Monialainen korjauskerroin
CWT	Hiilidioksidipainotettu tonni
EC	Euroopan komissio
ETS	Päästökauppajärjestelmä, tässä viitataan aina EU:n päästökauppajärjestelmään
EU ETS	EU:n päästökauppajärjestelmä
GHG	Kasvihuonekaasu
HAL	Historiallinen tuotantotaso
Ilmaisjakoasetus (FAR)	Päästöoikeuksien yhdenmukaistettua maksutta tapahtuvaa jakoa koskevat unionin laajuiset säännöt EU:n päästökauppajärjestelmää koskevan direktiivin 10 a artiklan 1 kohdan mukaisesti
IPPC	Pilaantumisen ehkäisemisen ja vähentämisen yhtenäistäminen
ISO	Kansainvälinen standardisointijärjestö
LRF	Lineaarinen vähennyskerroin
MRR	Tarkkailua ja raportointia koskeva asetus
MRV	Seuranta, raportointi ja todentaminen
MS	Jäsenvaltiot
NCV	Tehollinen lämpöarvo
NIMs	Kansalliset täytäntöönpanotoimenpiteet
QA/QC	Laadunvarmistus/laadunvalvonta

RF

UCTE

VCM

Vähennyskerroin

Sähkösiirron koordinoitiliitto

Vinyylikloridi

Liite D Vertailu vuoden 2011 ohjeasiakirjaan 1

Seuraavassa taulukossa esitetään vuoden 2011 ohjeasiakirjan 1 ja tämän, vuoden 2019 version vastaavuudet ja tärkeimpien aiheiden käsittelykohdat. Kannattaa huomata, että eri versioiden vastaavien osien sisältö voi muuttua merkittävästi tarkistetun päästökauppadirektiiviin tai ilmaisjakosäädöksen uusien sääntöjen vuoksi. - tarkoittaa, että aihetta ei ollut vastaavassa ohjeasiakirjassa

Sisällysluettelo	Kohta asiakirjassa		Huomautukset
	Vuoden 2011 ohjeasiakirja 1	Vuoden 2019 ohjeasiakirja 1	
Johdanto	1	1	Päivitetty vuoden 2011 CIM-määräyksistä ilmaisjakosäädökseen vuoden 2019 ohjeasiakirjassa
Ohjeasiakirjan tarkoitus	1.1	1.1	
Ohjeasiakirjojen tausta	1.2	1.2	Päivitetty ohjeasiakirjojen luettelo, jossa otetaan huomioon vuoden 2019 soveltamisala ja otsikot
Ohjeasiakirjojen käyttö	1.3	1.3	
Tämän ohjeasiakirjan soveltamisala	1.4	1.5	
Lisäohjeet	1.5	1.4	
Jakomenetelmän uudet osat	2	2	Sanotaan "tavoitteeksi" vuoden 2011 ohjeasiakirjassa
Yleiskatsaus jakoprosessista	3	3	Päivitetty prosessi, jotta vertailuarvon päivittämistä koskeva vaihe voidaan sisällyttää tietojen keräämiseen ja päästöoikeuksien laskemiseen, sekä ilmaisujakosäädöksen uudet osat/vaiheet, ja otettu käyttöön vakioterminologia raporteille, malleille ja toimituksille vuoden 2019 ohjeasiakirjassa
Kelpoisuuskriteerit täyttävät laitokset	4	4	Sisällytetty yhteenveto erityyppisten laitosten (laitoksen osien) vaatimuksista, jotka koskevat kansallisten täytäntöönpanotoimenpiteiden sisällyttämistä ja tietojen toimittamista vuoden 2019 ohjeasiakirjassa
Mitkä laitokset sisältyvät kansallisiin täytäntöönpanotoimenpiteisiin?	4.1	4.1	

Mitkä laitokset saavat maksuttomia päästöoikeuksia?	4.2	4.1	
Jakomenetelmät	5	5	
Yhteenveto menetelmistä laitoksen osan tasolla	5.1	5.2	Sisällytetty uusi laitoksen osan tyyppi kaukolämmitystä varten viedylle lämmölle vuoden 2019 ohjeasiakirjassa
Tuotteen vertailuarvojen tausta	5.2	-	
Laitoksen jakaminen osiin	5.3	5.2	
Korjauskertoimet	5.4	5.3	Sisällytetty yhteenveto siitä, milloin tai missä tapauksissa korjauskerrointa sovelletaan vuoden 2019 ohjeasiakirjassa
Hiilivuotokerroin	5.4.1	5.3.1	
Monialainen korjauskerroin	5.4.2	5.3.2	
Lineaarinen vähennyskerroin	5.4.3	5.4.3	Taulukko, jossa on lineaarisen vähennyskerroimen arvot, siirrettiin ohjeasiakirjasta 2 ohjeasiakirjaan 1 vuoden 2019 ohjeasiakirjoissa
Aikataulut – tarkistetun päästökauppadirektiivin keskeiset päivämäärät	Liite A	Liite A	
Määritelmäluettelo	Liite B	Liite B	Sisällytetty sekä päästökauppajärjestelmän ja ilmaisjakosäädöksen viralliset määritelmät että epäviralliset selitykset vuoden 2019 ohjeasiakirjassa
Luettelo lyhenteistä	Liite C	Liite C	